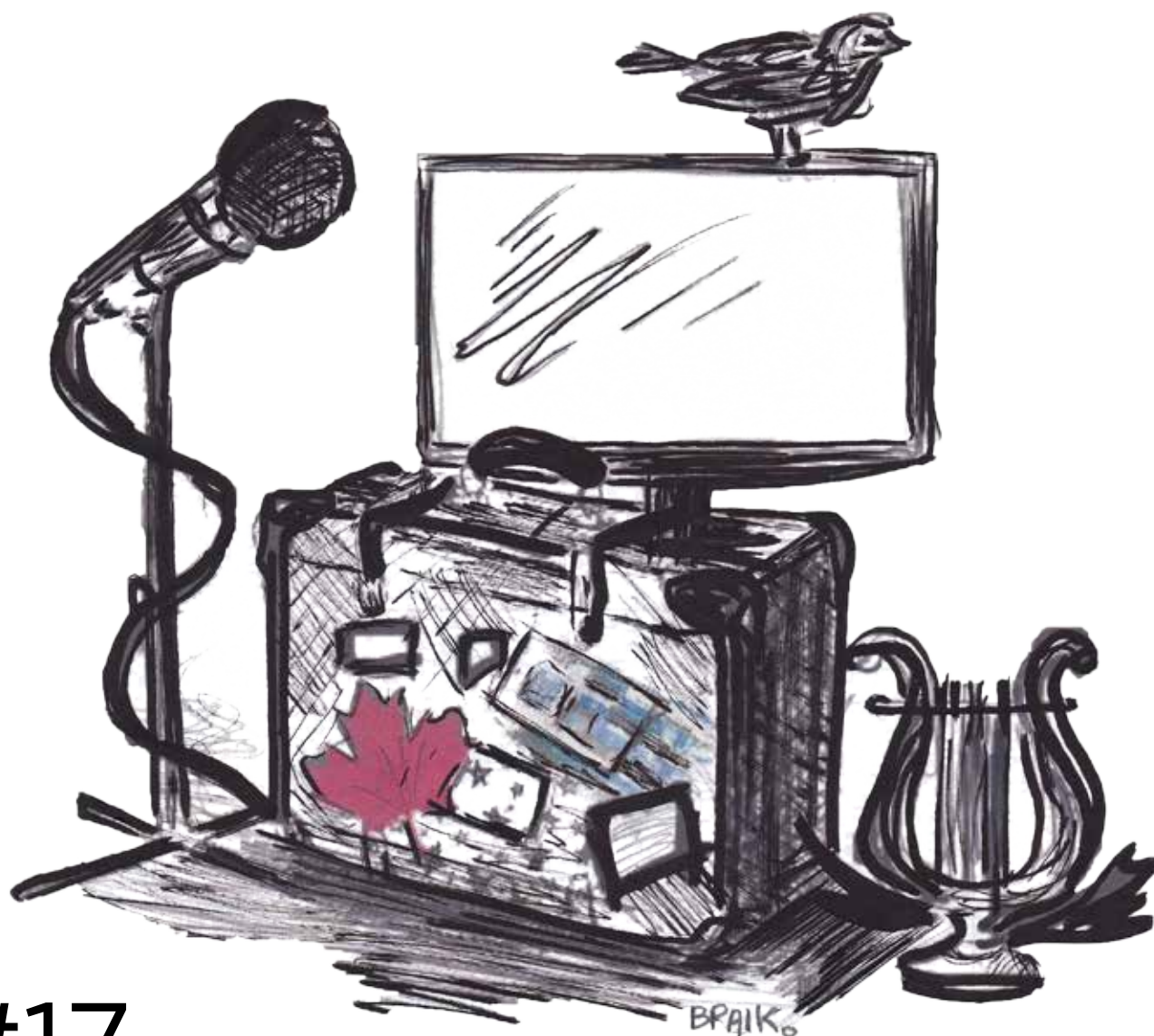


GREEK VISION

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2017

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ
MONTREAL • TORONTO • BANKOYBER • NEA YOPKH • ΣΙΚΑΓΟ



#17

TOYO TIRES®

**ENTER
TO WIN!**

A Toyo Alpine Package*



Enter to win custom Toyo skis or a snowboard (prize selection may vary by store). For more chances to win, visit toyotires.ca or visit our Facebook page.

Offer valid to Canadian residents only. Ask for details.

toyotires.ca

TOYO TIRES
driven to perform

«Αυλαία και πάμε από την αρχή...»

«Αυλαία και πάμε» λοιπόν και μια νέα εποχή έρχεται για το **Greek Vision**, έτσι όπως νομίζουμε πως πρέπει να είναι ένα μεγάλο περιοδικό που μιλάει για Ελλάδα. Από το περασμένο καλοκαίρι που κάναμε την καινούρια ομάδα, η κοινή σκέψη μας ήταν να παρουσιάσουμε μέσα από τις σελίδες του περιοδικού την Ελλάδα του χαμόγελου. Την Ελλάδα που, παρά τις δύσκολες συνθήκες μιας οικονομικής και ηθικής κρίσης, μπορεί να έχει παιδιά που ονειρεύονται, νέους που δημιουργούν σπουδαία πράγματα και έξυπνες ιδέες που θα γίνουν μια μέρα η βάρκα που θα πάει την χώρα στην απέναντι όχθη. Το δικό μας κουπί θα σας πάει σε υπέροχα νερά. Τα δικά σας μάτια ας κοιτάζουν τα πιο όμορφα τοπία. Ακολουθήστε μας σε αυτό το ταξίδι...

Στις βαλίτσες της νέας προσπάθειας θα βρείτε πολλά φρέσκα πρόσωπα που κάνουν τα πρώτα τους βήματα σε αυτό που αγαπούν περισσότερο, νέες ιδέες που ταξιδεύουν από την Ελλάδα σε κάθε γωνιά του κόσμου και μπόλικους ανθρώπους. Ανθρώπους που καινοτομούν, που τολμούν, που επιχειρούν, που πεισμώνουν, που πέφτουν και ξανασηκώνονται, ανθρώπους που πήγαν κόντρα στο γκρίζο, αλλά και ανθρώπους που το βάφτισαν γαλάζιο και ταξίδεψαν μέσα του. Δέστε προσεκτικά τις ζώνες σας, λοιπόν. Ξεκινάμε!

«Μέσα σε πόλεμο -φαντάσου, ελληνικά ποιήματα» έγραψε ο Καβάφης. Κι ενώ δεν γράφουμε ποίηση ούτε βιώνουμε κάποιον πόλεμο (τουλάχιστον στα χαρτιά), κουβαλούμε πάντοτε έναν Καβάφη μέσα μας. Έχουμε πάντοτε την ανάγκη να γυρίσουμε το κεφάλι και ν' αντικρίσουμε μια ακρογιαλιά. Ένα άσπρο εκκλησάκι, ασβεστωμένο. Μια συκιά και ν' αναρωτηθούμε πώς στο καλό φύτρωσε εκεί.

Αυτήν την Ελλάδα αγαπούμε. Αυτήν που βιώσαμε μικροί. Μια θύμηση κρυμμένη σε μια σκοτεινή γωνιά του νου. Ένας παππούς, ένα λιβάδι με ξερόχορτα. Ένας τόπος που η ψυχή σου έχει βαλθεί να ονομάσει «σπίτι». Και μέσα σ' έναν ξερό τόπο ξεπηδάει ένα χαμόγελο. Κι έχεις, στο βάθος, θέα τη θάλασσα - τι άλλο να ζητήσεις;

Αυτήν την Ελλάδα, αν μπορούσες, θα την έκανες σβώλο για να την κουβαλάς στην τσέπη σου. Και στα δύσκολα, θα 'βαζες το χέρι στην τσέπη και θα ψηλάφιζες λιγάκι Ελλάδα. Θα προσπαθήσουμε, παρέα, να πούμε ιστορίες από κάθε γωνιά της Ελλάδας. Να τη φέρουμε λιγάκι πιο κοντά. Κι όμως η Ελλάδα είναι εδώ. Δεν πάει πουθενά. Δεν ξεχνά όσο δεν ξεχνιέται, δεν μας θυμώνει όσο δεν της θυμώνουμε.

Ομάδα Greek Vision

#IDENTITY	
Therapy Dogs	5
Σίμος Αναστασόπουλος Συνέντευξη	6
Ποιός θα πάρει πρωτάθλημα;	8
Πέτρος Μαυρογιαννίδης Συνέντευξη	9
Γυναίκα στην κλιμακτήριο	12
Greece "Η σούπα με τα χίλια μπαχάρια"	14
Μαγειρική	19
Γιώργος Περρής Συνέντευξη	20
Πατροπαράδοτα	22-23
Βαλεντίνος Τζέκας Συνέντευξη	24
Χριστίνα Μπουτάρη Συνέντευξη	26
Μην αρχίζεις τη μουρμούρα	27
Αρχαίες λύρες από το Κιλκίς στο Hollywood	28
Boomerang	30
Montreal - Toronto Corner	34-35
New York Corner	36-37
Books	38
Έτσι βγαίνουν τα ανέκδοτα	39

Gr

#17 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2017 / ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ - ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΚΑΝΑΔΑ: Ari Cassab 514-835-2112, Dora Carlis: 514-816-8297
ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ Η.Π.Α.: Pandora Spelios 347-556-9680

ΕΚΔΟΤΗΣ: Παντελής Στεφανίδης ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Γιώργος Σταυρακίδης ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: Ευθύμιος Σαββάκης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ: Γαλάνης Ιωάννης ΕΞΩΦΥΛΛΟ: Braik

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: Βασίλης Σερβετάς, Γιάννης Σερβετάς, Ελένη Τζούμπα, Έλενα Σολωμού, Αλέξανδρος Φωτιάδης,
Βασίλης Μαυρόπουλος, Δημήτρης Αποστολίδης, Γρηγόρης Κόκκινος, Φλάβια Σγκόφο, Νίκος Περδικάρης

En

#17 OCTOBER - NOVEMBER 2017 / MONTHLY FREE PRESS
ADVERTISING GROUP CANADA: Ari Cassab 514-835-2112, Dora Carlis: 514-816-8297
ADVERTISING GROUP U.S.A.: Pandora Spelios 347-556-9680

PUBLISHER: Pantelis Stefanidis CHIEF EDITOR: George Stavrakidis EDITORIAL ADVISOR: Efthimios Savvakis
ART DIRECTOR: Galanis Ioannis COVER: Braik

CO - WORKERS: Vasilis Servetas, Giannis Servetas, Eleni Tzoumpa, Elena Solomou Alexandros Fotiadis,
Vasilis Mavropoulos, Dimitris Apostolidis, Gregory Kokkinos, Flavia Sgoifo, Nick Perdikaris

Contact
Greek Vision Media Inc., 2572 Boulevard Daniel - Johnson, Laval, QC H7T 2R3, Canada,
T. 514 - 659 - 9008 E. info@greekvision.ca * ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ / YEARLY SUBSCRIPTION: \$85
* Σχεδιάζεται στη Θεσσαλονίκη και τυπώνεται στον Καναδά / Designed in Thssaloniki and printed in Canada

Άτομα με ειδικές ανάγκες στη Θεσσαλονίκη έρχονται σε επαφή με σκυλιά!

Το χαμόγελο της Τέρψης Πασχάλη δεν το συναντάς συχνά στην Ελλάδα του 2017. Γιατί ξεκινά από τα μάτια. Δεν θα μπορούσες, άλλωστε, να περιμένεις τίποτα λιγότερο από μία γυναίκα που, μαζί με τη Μαρία Στογιάννη, αποφάσισαν να φέρουν σε επαφή άτομα με αναπηρίες με σκύλους θεραπείας, βοηθώντας εθελοντικά, τα τελευταία πέντε χρόνια, περισσότερα από 300 άτομα!

«Είμαστε μια ομάδα εθελοντών από τη Θεσσαλονίκη που ξεκινήσαμε τη θεραπεία με τη βοήθεια των ζώων το 2012, ενώ τέσσερα χρόνια αργότερα ιδρύσαμε το μη κερδοσκοπικό σωματείο “Therapy Dogs”, παραμένοντας η μοναδική ομάδα στην Ελλάδα που προσφέρει υπηρεσίες στα άτομα με αναπηρίες και ψυχιατρικά νοσήματα με το πρόγραμμα “Θεραπεία με τη βοήθεια των ζώων” ή “AAT” (Animal Assisted Therapy”) όπως είναι ευρύτερα γνωστό», είναι τα πρώτα λόγια της Τέρψης, η οποία περιγράφει τη δομή της ομάδας.

«Η οργανωτική μας ομάδα απαρτίζεται από δύο ειδικές παιδαγωγούς, μία εργοθεραπεύτρια, δύο ψυχολόγους, μία νευρολόγο, δύο θετικές εκπαιδεύτριες σκύλων, έναν κτηνίατρο και 12 ειδικά καταρτισμένους εθελοντές, ενώ αξίζει να σημειωθεί ότι όλοι μας παρακολουθούμε διαρκώς ευρωπαϊκά, αλλά και αμερικάνικα πανεπιστημιακά σεμινάρια σχετικά με την “AAT”, για την όσο το δυνατόν πιο ποιοτική παροχή υπηρεσιών σε αυτούς που έχουν ανάγκη», τονίζει.

Σε λίγα λεπτά η επόμενη συνεδρία θα λάβει χώρα στον ειδικά διαμορφωμένο χώρο δίπλα μας. Της ζητώ να μου περιγράψει τί θα ακολουθήσει.

«Το πρόγραμμα κάθε συνεδρίας είναι εξατομικευμένο και βγαίνει βάσει του ιστορικού του κάθε συμμετέχοντα, σε συνεργασία με τον φορέα ή και τον γονέα. Θέτουμε στόχους και επικεντρωνόμαστε σε αυτούς, ώστε να μπορέσουμε στη συνέχεια να τους μετρήσουμε και να τους αξιολογήσουμε. Αξίζει να σημειωθεί ότι όλες οι συνεδρίες μας βιντεοσκοπούνται και φωτογραφίζονται για να υπάρχει η δυνατότητα να αξιολογηθούν από την επιστημονική

μας ομάδα, ενώ, παράλληλα, έχουμε δημιουργήσει κι ένα εξειδικευμένο ερωτηματολόγιο, ανάλογο με την εκάστοτε μορφή αναπηρίας που δουλεύουμε, το οποίο και συμπληρώνεται μετά το τέλος κάθε συνεδρίας, ώστε να παρακολουθούμε με ακρίβεια την εξέλιξή της για κάθε άτομο ξεχωριστά», επισημαίνει.

Ποια είναι, όμως, τα οφέλη που μπορεί να έχει ένα άτομο από τη θεραπεία αυτή; «Τα οφέλη της θεραπευτικής επαφής με ζώα σε άτομα που έχουν ανάγκη είναι πολλά και διαφορετικά. Για παράδειγμα, βελτιώνει τις κοινωνικές, γνωστικές και κινητικές δεξιότητες, βοηθάει στη διαχείριση συναισθημάτων, σε προβλήματα φόβου, σε δυσκολίες λόγου, αυξάνει την αυτοεκτίμηση και το αίσθημα ευθύνης, μειώνει την κατάθλιψη, το άγχος, προσφέρει ηρεμία και αίσθηση ασφάλειας και πολλά ακόμη. Στη δική μας περίπτωση, τα σκυλιά λειτουργούν ουσιαστικά σαν “ένα αυτί” που μας ακούει, δεν μας κρίνει και μας χαρίζει λόγους για να χαμογελάμε», καταλήγει η Τέρψη, αναλύοντας τα μελλοντικά σχέδια της ομάδας.

«Όλοι στην ομάδα είμαστε εθελοντές και οι συνεδρίες μας προσφέρονται δωρεάν στους συμμετέχοντες. Τα έσοδα μας προέρχονται από τα μέλη μας και από χορηγίες ή δωρεές, ενώ τα έξοδα μας, από την άλλη μεριά, συνεχώς αυξάνονται και δυσκολεύουν τις προσπάθειές μας. Άμεση προτεραιότητα μας, λοιπόν, είναι να καταφέρουμε να τελειώσουμε την έδρα μας. Πρόκειται για έναν χώρο που πρόσφατα μας δόθηκε δωρεάν, τον οποίο φιλοδοξούμε να μετατρέψουμε σε μια φωλιά γεμάτη φως και χαρά για τα ανάπηρα άτομα. Μέσα στα σχέδια μας είναι φυσικά κι η παροχή ποιοτικών επισκέψεων θεραπευτικής επαφής με ζώα σε όσο το δυνατόν περισσότερα ιδρύματα, ειδικά σχολεία και ψυχιατρεία στην Ελλάδα. Σίγουρα οι συνθήκες στη χώρα μας δεν ευνοούν απόλυτα τα σχέδια, αλλά εμείς ως ομάδα επιμένουμε να ονειρευόμαστε». *Μάθετε περισσότερα για την ομάδα «Therapy Dogs»:

www.therapydogs.gr

Κείμενο
Ευθύμιος Σαββάκης
savvakis_87@hotmail.com

Φωτογραφίες
Νικολέτα Σαββάκη



Σίμος Αναστασόπουλος

«Η αγάπη για την πατρίδα είναι κίνητρο για τις επενδύσεις των ομογενών»



Κείμενο
Αλέξανδρος Φωτιάδης
Fotiadesa@gmail.com

Ο πρόεδρος του Ελληνο-Αμερικανικού Επιμελητηρίου, Σίμος Αναστασόπουλος, μιλά στο **Greek Vision** για τις ευκαιρίες και τη διάθεση των Ελλήνων ομογενών να επενδύσουν στην Ελλάδα, τα προτερήματα και τις παθογένειες του ελληνικού συστήματος αλλά και τις εξελίξεις στο 6ο Επενδυτικό forum (Road Show). Παράλληλα, αναφέρεται στους τομείς που παρατηρείται έντονο ενδιαφέρον για επενδύσεις από αμερικανικά funds και εστιάζει στον ρόλο του Επιμελητηρίου ως διαμεσολαβητή μεταξύ Ελλάδας και ομογένειας.

Υπάρχει διάθεση από τους Έλληνες ομογενείς επιχειρηματίες να επενδύσουν στην Ελλάδα;
Οι Έλληνες ομογενείς επιχειρηματίες έχουν μεγάλη αγάπη για την πατρίδα και έχουν προσπαθήσει πολλές φορές να επενδύσουν στην Ελλάδα. Φαίνεται ότι στο παρελθόν υπήρξαν προσπάθειες που δεν προχώρησαν. Αυτό έχει δημιουργήσει ένα κλίμα στην ομογένεια ότι οι επενδύσεις στην Ελλάδα είναι ένα δύσκολο πράγμα. Η αλήθεια είναι, ότι οι παθογένειες του ελληνικού συστήματος θα μπορούσαν να δημιουργήσουν αυτή την αίσθηση. Παρόλα αυτά, πιστεύω ότι η διάθεση εξακολουθεί να υπάρχει και μόλις το κλίμα γίνει πιο ευνοϊκό θα δούμε ορισμένες προσπάθειες να υλοποιούνται. Η επιστροφή του Κάλαμος με την Εθνική Ασφαλιστική σηματοδοτεί ότι υπάρχουν ευκαιρίες που υπερβαίνουν το ρίσκο της χώρας και τις δυσλειτουργίες της δημόσιας διοίκησης. Η βάση υπάρχει και είναι η αγάπη και η διάθεση προσφοράς των ομογενών προς την πατρίδα.

Μιλήσατε για «παθογένειες του ελληνικού συστήματος» που εμποδίζουν τους ομογενείς να επιχειρήσουν. Ποιες θεωρείτε ότι είναι αυτές;
Διαχρονικά, η Ελλάδα δεν έχει καταφέρει να προσελκύσει επενδύσεις σε ικανοποιητικό βαθμό. Καταρχάς, ευθύνεται το ασαφές περιβάλλον, το ρυθμιστικό πλαίσιο, η υψηλή φορολογία, οι αδειοδοτήσεις και η δυσκαμψία και δυσλειτουργία της δημόσιας διοίκησης. Σε πολλές περιπτώσεις, και οι κυβερνήσεις μας δεν ήταν φιλικές προς τις επενδύσεις. Όλο αυτό λειτουργεί ως αποτρεπτικός παράγοντας για τις επενδύσεις. Οι προσπάθειες που γίνονται είναι προσπάθειες για έτοιμα πράγματα. Έρχονται τα funds και επενδύουν αγοράζοντας μετοχές υφιστάμενων επιχειρήσεων, όπως έτοιμα ξενοδοχεία τα οποία ανακαινίζουν. Χρειάζεται μια αλλαγή ειδικά στη νοοτροπία της δημόσιας διοίκησης που θα επέτρεπε σε όλα αυτά τα projects να προχωρήσουν πιο γρήγορα.

Πώς εξελίχθηκαν τα πράγματα για τις 21 εισηγμένες ελληνικές επιχειρήσεις που μετείχαν στο 6ο Road Show στη Νέα Υόρκη;
Διοργανώνουμε κάθε χρόνο την εκδήλωση μαζί με το Χρηματιστήριο Αθηνών. Φέτος είχε πρώτη φορά δύο σκέλη: ένα στην Ουάσιγκτον και ένα στη Νέα Υόρκη. Παράλληλα, συνδυάστηκε με το Select U.S.A που προσέλκυσε το ενδιαφέρον του υπουργού κ. Παπαδημητρίου και του πρέσβη των Η.Π.Α, Geoffrey Pyatt. Συνεπώς πήγαμε με 12 επιχειρήσεις στο Select U.S.A και άλλες 21 επιχειρήσεις που μετείχαν στη Νέα Υόρκη στο Road Show και 6 επιχειρήσεις που μας συνόδευσαν στο tour στην Ουάσιγκτον, όπου και μιλήσαμε για τις ανάγκες της πραγματικής οικονομίας στην Ελλάδα. Για πρώτη φορά, το Ελληνο-Αμερικανικό Επιμελητήριο και το Χρηματιστήριο Αθηνών διοργάνωσαν ένα τέτοιο κύκλο συζητήσεων στην Ουάσιγκτον, μιλώντας από την πλευρά της ελληνικής επιχειρηματικότητας και της πραγματικής οικονομίας σε όλους τους παράγοντες της αμερικάνικης πολιτικής, επιχειρηματικής και επενδυτικής ζωής. Κι αυτό ήταν από μόνο του μεγάλη επιτυχία. Μάλιστα, στη Νέα Υόρκη είχαμε ρεκόρ συναντήσεων και συμμετοχών από τα ξένα funds.

Φημολογείται ότι υπήρξαν συναντήσεις με στελέχη του Λευκού Οίκου για τους Έλληνες επιχειρηματίες.

Όχι, δεν πραγματοποιήθηκε κάποια συνάντηση γιατί, ενώ είχε κανονιστεί στο πρόγραμμα, προέκυψαν παράλληλες συναντήσεις για τον πρέσβη και τον κ. Παπαδημητρίου, οπότε δεν κατέστη εφικτό. Συναντηθήκαμε μόνο στην Ουάσιγκτον με τον υπουργό Εμπορίου και ανταλλάξαμε απόψεις. Θεωρώ ότι κερδίσαμε την υποστήριξη του.

Εκδήλωσαν ενδιαφέρον οι εκπρόσωποι των εισηγμένων να έρθουν σε επαφή με ομογενείς;
Στα πλαίσια του Road Show, διοργανώσαμε ένα μεγάλο event και καλέσαμε ομογενείς επιχειρηματίες. Το αίτημα μας ήταν να ανακτήσουν την εμπιστοσύνη τους για την Ελλάδα και να βοηθήσουν ώστε να βρει η χώρα τον δρόμο της, επενδύοντας χρήματα. Θέσαμε ως βάση τη δική μας αξιοπιστία για την προσέλκυση του ενδιαφέροντος. Το κάλεσμα είχε απήχηση και βλέπουμε ήδη στοιχεία ανταπόκρισης που ελπίζουμε ότι θα γίνουν περισσότερα. Εμείς θα συνεχίσουμε να λειτουργούμε ώστε να ενώσουμε τις ομογενειακές οργανώσεις να συνεργαστούν και να περάσουν το μήνυμα παντού. Πρέπει να βοηθήσουμε την πατρίδα τη στιγμή που υπάρχει η ανάγκη. Ο χρόνος θα ωφελήσει ανταποδοτικά και αυτούς που θα επενδύσουν αλλά και την πατρίδα και το μέλλον της χώρας μας.

Σε ποιους τομείς παρατηρείτε ενδιαφέρον για επενδύσεις από τα αμερικανικά funds στην Ελλάδα;
Σε μεγάλο βαθμό τα αμερικάνικα funds επενδύουν μέσω του χρηματιστηρίου σε όλες τις μεγάλες επιχειρήσεις, και ιδιαίτερα στον τομέα του τουρισμού, της ενέργειας, τις τράπεζες, ενώ ιδιαίτερο ενδιαφέρον βλέπουμε στις ασφαλιστικές εταιρείες και τα logistics. Παράλληλα, θα δείτε ότι και τα project εκτός χρηματιστηρίου που αφορούν ενέργεια, τουρισμό και logistics προχωράνε εξίσου ικανοποιητικά. Τα logistics έχουν μεγάλο ενδιαφέρον καθώς προχωρά η ιδιωτικοποίηση του λιμανιού της Θεσσαλονίκης και θα ακολουθήσουν και τα υπόλοιπα λιμάνια καθώς και η επέκταση των σιδηροδρόμων. Ο κόσμος ήδη έρχεται, ενώ θέση πήραν πρώτοι οι Γερμανοί.

Είπατε νωρίτερα ότι τα τελευταία χρόνια έχουμε ανακτήσει ένα κεφάλαιο της εμπιστοσύνης μας. Πείτε μου λίγα λόγια γι' αυτό.

Νομίζω ότι τα τελευταία χρόνια οι κυβερνήσεις αντελήφθησαν την ανάγκη να χωρήσει η ιδιωτική οικονομία ως μοναδικός τρόπος για την ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας και την ευημερία. Έγινε, δηλαδή, μία συνειδητή στροφή, έστω και με καθυστέρηση. Η βελτίωση των συνθηκών για την επιχειρηματικότητα, η δημοσιονομική εξισορρόπηση και η επίτευξη των στόχων για πρωτογενή πλεονάσματα δημιούργησαν επενδυτικό ενδιαφέρον και άρα προοπτικές για την έξοδο από την κρίση.

Οι Έλληνες ομογενείς επιχειρηματίες έχουν μεγάλη αγάπη για την πατρίδα και έχουν προσπαθήσει πολλές φορές να επενδύσουν στην Ελλάδα.



Ποιος θα πάρει το πρωτάθλημα;

Πέντε αγωνιστικές μετά την έναρξη του Ελληνικού πρωταθλήματος και φαίνεται ότι φέτος θα δούμε κάτι διαφορετικό.

Ο πρωταθλητής Ολυμπιακός δείχνει περισσότερο ευάλωτος από ποτέ, αφού η άμυνα του είναι σε κακή κατάσταση και τα αποτελέσματα δείχνουν πόσο μεγάλο είναι το πρόβλημα. Η αλλαγή προπονητή με αντικαταστάτη τον Τάκη Λεμονή, μοιάζει σαν να ρίχνει λευκή πετσέτα στην μάχη του φετινού πρωταθλήματος, αφού θα μπορούσε να πάρει κάποιον καλύτερο. Αν βάλουμε μέσα και το γεγονός ότι πλέον δεν ελέγχει την ΕΠΟ όπως τα προηγούμενα χρόνια μετά την εκλογή Γραμμένου, τότε καταλαβαίνουμε πόσο πιο δύσκολα είναι τα πράγματα για αυτόν, αφού δεν μπορεί να ελπίζει σε βοήθεια από τη σφυρίχτρα.

Ο Παναθηναϊκός μοιάζει να είναι υπό διάλυση αφού ο Αλαφούζος τα παράτησε, τα χρέη της ομάδας είναι τρομακτικά (αγγίζουν τα 80 εκατομμύρια ευρώ) και αγωνιστικά δεν παρουσιάζει καλή εικόνα, ενώ πουλάει ό,τι καλύτερο έχει προκειμένου να μπορέσει να επιβιώσει οικονομικά.

Η ΑΕΚ στο ξεκίνημα δείχνει πιο έτοιμη από όλες τις υπόλοιπες ομάδες. Προέρχεται από την σπουδαία νίκη και μάλιστα με ανατροπή απέναντι στον Ολυμπιακό με 3-2 και μετά από πέντε αγώνες, έχει τέσσερις νίκες και μια ισοπαλία. Το γήπεδο της ΑΕΚ, που ξεκίνησε να χτίζεται, δε φαίνεται εμπόδιο για να κάνει η ομάδα πρωταθλητισμό. Ο ΠΑΟΚ φέτος έκανε τις ακριβότερες μεταγραφές στην εποχή Σαββίδη , έχει τρεις νίκες και δυο ισοπαλίες μετά από πέντε αγώνες και έχει δεχτεί μόλις ένα γκολ.

Το γεγονός ότι βρίσκεται κοντά στην κορυφή τη στιγμή που δεν έχει παρουσιάζει υψηλά στάνταρ απόδοσης ενώ έχει καλό υλικό, λέει ότι κατά πάσα πιθανότητα θα παρουσιαστεί βελτιωμένος στην συνέχεια. Φυσικά και δεν πρέπει να ξεγράφει κανείς τον Πανιώνιο, αλλά επειδή ζούμε στην Ελ-



Λουτσέσκου
το μεγάλο
στοίχημα.



Χιμένεθ
ο έμπειρος.



Λεμονής
η δοκιμασμένη
συνταγή.

λάδα και δεν θα πρέπει να γελιόμαστε, το να δούμε κάποια άλλη ομάδα να παίρνει το πρωτάθλημα πέρα από τους μεγάλους, μοιάζει από εξαιρετικά απίθανο έως αδύνατο. Έχουμε και λέμε λοιπόν, με βάση όλα αυτά τα δεδομένα.

Η ΑΕΚ παίζει καλά, είναι η πιο φορμαρισμένη ομάδα στο ξεκίνημα του πρωταθλήματος, αλλά πόσο καλύτερα μπορεί να πάει; Να ανέβει κι άλλο μοιάζει εξαιρετικά απίθανο και το πιο πιθανό είναι κάποια στιγμή να κάνει «κοιλιά». Αν καταφέρει και δεν την κάνει, τότε είναι -σήμερα που μιλάμε- το πρώτο φαβορί για την κατάκτηση του πρωταθλήματος.

Ο Ολυμπιακός από την στιγμή που δεν έχει καλή άμυνα, πόσο βελτιωμένος να παρουσιαστεί στην συνέχεια;, τη στιγμή μάλιστα που δεν επενδύει σε κάποιον μεγάλο και καταξιωμένο προπονητή.

Ο ΠΑΟΚ από την άλλη, λογικά δεν έχει να φοβηθεί τίποτα από τους διαιτητές, αλλά από τον ίδιο του τον εαυτό. Αν ο Λουτσέσκου καταφέρει και διαχειριστεί το ότι η ομάδα του κάνει πρωταθλητισμό και την βελτιώσει ανάλογα με το υλικό που διαθέτει,

Κείμενο
Γρηγόρης Κόκκινος

Πέτρος Μαυρογιαννίδης «Αθλητική Κυριακή» Αυτός ο θρύλος!

Κυριακή 10 το βράδυ και από την τηλεοπτική συχνότητα της ΕΡΤ ακούγεται το χαρακτηριστικό σήμα έναρξης, η μουσική του Χρήστου Λεοντή. Η «Αθλητική Κυριακή» ξεκινά. Είναι η ξενάγηση των φιλάθλων στον κόσμο του αθλητισμού. Πρόκειται για μία διαδικασία που επαναλαμβάνεται κάθε εβδομάδα εδώ και τεσσερισήμισι δεκαετίες.

Στη σημερινή της μορφή, η «Αθλητική Κυριακή» ξεκίνησε τον Φεβρουάριο του 1972, με παρουσιαστή τον αζεπέραστο Γιάννη Διακογιάννη, ενώ τα τελευταία τρία χρόνια την παρουσίασή της, έχουν αναλάβει οι Βασίλης Μπακόπουλος, Κατερίνα Αναστασοπούλου και Πέτρος Μαυρογιαννίδης. Ο τελευταίος μιλάει στο **Greek Vision** για τη χαρά που ένιωσε μόλις του προτάθηκε η παρουσίαση της ιστορικής αυτής εκπομπής, την ευθύνη που γνωρίζει πως έχει, ενώ κάνει και ιδιαίτερη μνεία στους Έλληνες της ομογένειας...

Τι κάνει την «Αθλητική Κυριακή» να αντέχει στο πέρασμα του χρόνου και να παραμένει μία από τις δημοφιλέστερες εκπομπές της ελληνικής τηλεόρασης από το 1972 μέχρι σήμερα;

Καταρχάς η ίδια η ιστορία που κουβαλάει το όνομά της. Είναι τόσο παλιά και τόσο διαχρονική, ενώ εξελίσσεται με βάση τις τρέχουσες ανάγκες του κόσμου για ενημέρωση στον αθλητισμό. Η παράδοση λοιπόν, το μεράκι αυτών που συμμετέχουν και η εξέλιξή της στο πέρασμα των χρόνων.

Ποιες ήταν οι πρώτες σας σκέψεις όταν σας ζητήθηκε να αναλάβετε την παρουσίασή της;

Τρελάθηκα από τη χαρά μου. Ήθελα να βγω από το γραφείο του διευθυντή που μου το πρότεινε για να φωνάξω με όλη μου τη δύναμη. Ήταν όνειρό μου από την ημέρα που έμπαينا στην ΕΡΤ.

Από την «Αθλητική Κυριακή» έχουν περάσει κάποια από τα σπουδαιότερα ονόματα της ελληνικής αθλητικογραφίας. Αισθάνεστε ότι έχετε παραλάβει μία βαριά κληρονομιά;

Αισθάνομαι ότι έχω παραλάβει τον πυρσό για να συνεχίσω μετά από τους κορυφαίους των κορυφαίων.

Πώς διαχειρίζεστε αυτήν την πρόκληση;
Η διαχείριση της πρόκλησης είναι εύκολη όταν το φορτίο που έχεις στις πλάτες σου γίνεται εποικοδομητικό. Τίποτα βέβαια δε θα γινόταν πραγματικότητα αν δεν υπήρχαν ικανότατοι συνάδελφοι δημοσιογράφοι και κορυφαίοι συνάδελφοι τεχνικοί ώστε να φτάσει στα σπίτια σας αυτό το αποτέλεσμα.

Έχουν υπάρξει δύσκολες στιγμές αυτά τα χρόνια που παρουσιάζετε την «Αθλητική Κυριακή»;

Ναι. Μπορεί να φύγεις λίγο από το πρόγραμμα, να χάσεις κάτι από τον οδηγό που έχεις προετοιμάσει, επειδή η επικαιρότητα σε αναγκάζει. Οι δύσκολες στιγμές που υπάρχουν, αλλά δεν οφείλονται σ' εμάς, έχουν να κάνουν με τις παθογένειες του ελληνικού αθλητισμού, που ό,τι και να πεις θα παρεξηγηθεί. Αλλά πια ο κόσμος γνωρίζει πως ό,τι λέμε είναι απλά η γνώμη μας.

Η εκπομπή είναι ιδιαίτερα δημοφιλής και στους Έλληνες της ομογένειας. Τι μήνυμα θα θέλατε να τους στείλετε;

Έχω μεγάλη αγάπη για τους Έλληνες της ομογένειας. Ξέρω ότι τους λείπει πολύ η πατρίδα. Σε προηγούμενο ταξίδι μου στο εξωτερικό πήγα σε ένα οίκημα στο οποίο είχε έδρα ένα Σωματείο Ελλήνων της συγκεκριμένης πόλης. Ό,τι πίστευα για τους Έλληνες της ομογένειας, εκεί, αυξήθηκε θεαματικά. Περιοδικά όπως το δικό σας βοηθούν να κρατηθεί μια επαφή και μακάρι να συνεχίσετε!

Η «Αθλητική Κυριακή» μεταδίδεται στην Ελλάδα κάθε Κυριακή στις 22.00 από τη συχνότητα της ΕΡΤ1.

Κείμενο
Βασίλης Μαυρόπουλος
vas.mavrop@gmail.com



Από τ'αλώνια στα σαλόνια ΔΕΘ το Εμπορικό Σταυροδρόμι του Κόσμου



Η ΔΕΘ είναι ένας βασικός λόγος που στη Θεσσαλονίκη περιμέναμε τον Σεπτέμβριο. Για τρεις εβδομάδες η πόλη γιόρταζε, έγινε το Εμπορικό, Καλλιτεχνικό και Πολιτιστικό κέντρο της χώρας και όχι μόνο, αφού συγκέντρωσε τα φώτα ολόκληρης της υφηλίου. Λαοί από όλο τον κόσμο, που ήθελαν να προβάλουν και να εκθέσουν τα προϊόντα τους, τα επιτεύγματα τους, τον πολιτισμό τους και τα ήθη και έθιμα τους, τους δινόταν η ευκαιρία να έρθουν στην Θεσσαλονίκη και να τα αναδείξουν στη Διεθνή Έκθεση της πόλης. Αλλά για εμάς, που περιμέναμε πως και πως αυτό το μεγάλο εμπορικό πανηγύρι, ιδιαίτερα αξία είχε η πρώτη μέρα, τα εγκαίνια της. Εκείνο το βράδυ, το πρώτο βράδυ της Έκθεσης, κανένας Θεσσαλονικιός δεν το ξεχνά. Από νύχτα έγινε μέρα... Το γεγονός της χρονιάς, επισφράγισαν τα πυροτεχνήματα στον ουρανό. Πολύχρωμα, σε πολυσύνθετους συνδυασμούς, φώτιζαν την πόλη. Από νωρίς τρέξαμε να πιάσουμε την κατάλληλη θέση, για να έχουμε θέα. Μπαλκόνια, ταρατσες, παραλίες κατά μήκος, μέχρι πάνω στο δάσος του Σειχ Σου, ο κόσμος έπιανε θέση για να θαυμάσει και να απολαύσει αυτό το φαντασμαγορικό γεγονός. Εμείς είχαμε προνομιακή θέση, καθότι το πατρικό του πατέρα μου, ήταν στην οδό Ποτίδαιας, κάτω από το Επταπύργιο και πάνω από την οδό Ακροπόλεως. Ένα κρεμαστό μπαλκόνι της πόλης με απίστευτη θέα!

Λίγα λόγια για την ιστορία της ΔΕΘ.

Το 1926 ήταν μια δύσκολη χρονιά για την πόλη. Προηγήθηκαν πόλεμοι και η ισοπεδωτική καταστροφή από πυρκαγιά και προσφυγιά. Όμως, μια ηλιαχτίδα πολιτισμού και εμπορίου εμφανίστηκε στην καταχνιά της

πόλης. Ο Νικόλαος Γερμανός, σε χωράφια επτά στρεμάτων που παραχώρησε ο στρατός, στο πεδίο του Άρεως, ανοίγει τις πόρτες της πρώτης έκθεσης. Εταιρίες μοιράζουν στους μικρούς επισκέπτες δωρεάν γάλα και η ουρές που σχηματίζονται είναι μεγάλες, για αυτό το δώρο, σε μια εποχή που όλοι ζουν δύσκολα. Το διαφημιστικό σλογκαν της εποχής στις εφημερίδες ήταν το εξής.

«Κάθε Έλλην έχει ιστορικό καθήκον να επισκεφτεί την 1η ΔΕΘ που εμπνέει αληθινά αίσθημα εθνικής υπερηφάνειας».

Όποιος ήθελε μπορούσε να απολαύσει ένα παγωμένο ποτήρι «ΦΙΞ» στην τιμή της μίας δραχμής, ακούγοντας ραδιόφωνο, αφού ο ραδιοηλεκτρολόγος Χρήστος Τσιγγιρίδης ξεκινά τη λειτουργία του πρώτου ραδιοσταθμού της Θεσσαλονίκης.

Το 1928 είναι και η πρώτη φορά που Έλληνας πρωθυπουργός επισκέπτεται τη ΔΕΘ: ο Ελευθέριος Βενιζέλος κάνει μια στάση στη Θεσσαλονίκη, ερχόμενος από το Βελιγράδι. Το 1930, οι επισκέπτες κοιτάζουν άναυδοι τον «Γύρο του Θανάτου» του Μπίλι Γουόρντ, την κυριότερη ατραξιόν του Λούνα Παρκ της ΔΕΘ.

Η 10η ΔΕΘ του 1935 είναι η πρώτη που γίνεται χωρίς τον ιδρυτή της, καθώς ο Γερμανός είχε πεθάνει τον Ιανουάριο της ίδιας χρονιάς. Λίγες ώρες προτού «φύγει», είχε εξασφαλίσει από την κυβέρνηση νέους χώρους για την επέκταση της ΔΕΘ. Εντυπωσίασε ο "Θίασος των Νάνων" από τη Βουδαπέστη και ο "Γύρος του Θανάτου".

Το 1938, η ΔΕΘ βιώνει κι αυτή την αλματώδη άνοδο του Χίτλερ. Ανάμεσα στις σημαίες που κυματίζουν στις πύλες της είναι κι αυτή με τη σβάστικα. Το 1940 κι ενώ η ΔΕΘ έχει μετακομίσει από το Πεδίον του Άρεως όπου γινόταν μέχρι τότε, στον σημερινό της χώρο, η χιτλερική Γερμανία συμμετέχει επίσημα στην έκθεση.

Την περίοδο της Κατοχής οι Γερμανοί χρησιμοποιούν τα περίπτερα σαν αποθήκες, ενώ πριν αποχωρήσουν από τη Θεσσαλονίκη ανατινάζουν τα κτίρια της ΔΕΘ. Η Έκθεση θα μείνει κλειστή για 10 ολόκληρα χρόνια. Το 1951 ο πρωθυπουργός Νικόλαος Πλα-

Κείμενο
Δήμος Βαρδάκης

στήρας ανακοίνωσε πως η ΔΕΘ θα επαναλειτουργήσει εντός του έτους. Για την αναδιάρθρωσή της διατέθηκαν 5 δις δρχ. από τις Αμερικανικές Πιστώσεις και άλλο 1 δις για την διαφήμιση της. Την πρώτη μέρα που άνοιξε, με δυσκολία μπήκαν 20.000 άτομα αφήνοντας έξω τουλάχιστον 5.000 επισκέπτες. Συνολικοί επισκέπτες 543.000, 100.000 εκ των οποίων ήταν κάτοικοι εκτός Θεσσαλονίκης.

Το 1960 ξεκινάει το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το παρών έδωσαν στο Φεστιβάλ η Αλίκη Βουγιουκλάκη, η Τζένη Καρέζη, η Μάρω Κοντού και δεκάδες άλλοι καλλιτέχνες. Βραβείο Α' Ανδρικού Ρόλου στον Δημήτρη Χορν και Α' Γυναικείου στην Αλίκη Βουγιουκλάκη για την ταινία "Μανταλένα".

Το 1965 είναι η χρονιά των αστροναυτών και του... νομάρχη Κούρναβου. ΗΠΑ και Ρωσία διαγωνίζονται ατύπως για τον τίτλο της διαστημικής δύναμης, στέλνοντας στη Θεσσαλονίκη το βαρύ πυροβολικό τους: οι ΗΠΑ, τους αστροναύτες Κούπερ και Κόνραντ, οι Ρώσοι τους συναδέλφους τους, Λεόντοφ και Μπελάγιεφ καθώς και ομοίωμα του διαστημοπλοίου "Σπούτνικ Βοστόκ". Την ίδια χρονιά, ξεκινάει το πρώτο ράλι ΔΕΘ, το οποίο κερδίζει ένα Μίνι Κούπερ Ες (Mini Cooper S).

Το 1969, εγκαινιάζεται ο πρώτος όροφος του πύργου του ΟΤΕ. Από τα 25 μέτρα του Πύργου, οι πρώτοι τυχεροί βλέπουν τα 8,40 ενώ το 1970 αυτός στέκεται, πλέον, σε όλο του το ύψος!

Από το 1979 και έπειτα εμφανίζονται οι κλαδικές εκθέσεις, με αποτέλεσμα τα μειωθούν οι μέρες της ΔΕΘ.

Φέτος το 2017 η 82η ΔΕΘ, θεωρήθηκε η πιο πετυχημένη έκθεση της τελευταίας δεκαετίας, με 1500 εκθέτες και 263.000 επισκέπτες. Ο πρόεδρος Τάσος Τζήκας, ο διευθύνων σύμβουλος Κυριάκος Ποζρικίδης και όλο το ΔΣ θεωρήθηκαν η πιο δυνατή ομάδα για να φτάσουν στην φετινή επιτυχία. Τιωμένη χώρα η Κίνα, που δίνει την σκυτάλη το 2018 στην Αμερική.

Η Ιστορία Γράφει... και φέτος έγραψε 50 χρόνια Ραλλυ ΔΕΘ!!!

Από το 1966, και συγκεκριμένα στις 10 του Σεπτέμβρη της χρονιάς, όταν ο Αλυτάρχης του 1ου Ραλλυ ΔΕΘ "κατέβασε" την σημαία για να δώσει εκκίνηση στο πρώτο αγωνιστικό αυτοκίνητο...

Από τότε μέχρι σήμερα, εκτός από το 1969, το Ράλλυ διοργανώνεται, συμπληρώνοντας πλέον 50 χρόνια ζωής. Το ξεκίνησε το αγωνιστικό τμήμα της ΕΛΠΑ το 1966 με 32 συμμετοχές οχημάτων, με σημείο εκκίνησης επί της οδού Ν. Γερμανού στο πλάι της ΧΑΝΘ. Νικητής του 1ου Ραλλυ ήταν ο "Βόρειος" με συνοδηγό τον Βασιλειάδη, οδηγώντας ένα NSU 100.

Μεταξύ των διαγωνιζομένων ήταν ο Θ.Καλεμτζάκης με συνοδηγό τον Τορσουινδη (BMW 1800 Ti), ο Ζαλμάς με Austin Cooper, ο Σκουβαλης, Καλομοιρος, Κοσμετάτος και ο παρουσιαστής του Φεστιβάλ Τραγουδιού, ο αξέχαστος Άλκης Στέας που "έτρεχε" με ένα Sumbeam garier.

Ο Βόρειος ήταν ο Σταύρος Γεωργιάδης, αντιπρόσωπος της Lancία και μετέπειτα παράγοντας του ΠΑΟΚ, λόγος που τη χρυσή δεκαετία του ΠΑΟΚ, πολλοί ποδοσφαιριστές κυκλοφορούσαν με Lancία, και μάλιστα, sport αυτοκίνητα.

Από το 1969 και έπειτα, οι οδηγοί του ΑΟΘ πήραν το Ραλλυ στα χέρια τους και το "οδηγούν" μέχρι σήμερα με πολύτιμο "συνοδηγό" την ΔΕΘ.

"Πενηνταρίσαμε και συνεχίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις και πιστεύουμε ότι ακόμη δεν φτάσαμε στην κορυφή" δήλωσε ο Πρόεδρος του ΑΟΘ Σταύρος Μαρατος, και συνεχίζει λέγοντας, ότι "Η εμπλοκή του ΑΟΘ με την διοργάνωση του Ραλλυ ΔΕΘ, αρχίζει από το Δ Ραλλυ ΔΕΘ του 1970. Με θάρρος, αλλά και κάποια δόση θράσους, προχωρήσαμε μέσα σε πρωτόγονες συνθήκες, βασιζόμενοι στην βοήθεια της τότε Χωροφυλακής και της Τροχαίας στις διασταυρώσεις, στα πρωτόγονα ασθενοφόρα του Στρατού, στην ομάδα των Κριτών μας, αλλά και στους αγωνιζόμενους που μας στήριξαν με την εμπιστοσύνη τους".

"50 χρόνια Ραλλυ ΔΕΘ τι να πρωτοθυμηθείς;" δηλώνει ο πρώην Πρόεδρος του ΑΟΘ Ιωάννης Ψηφιδής και συνεχίζει επιγραμματικά "Τον μεγάλο αγώνα Ράλλυ της πόλης μας, την αγάπη και το αγκάλιασμα της ΔΕΘ, τις δυσκολίες στα βουνά της Β. Ελλάδος, την

καταπληκτική ασφατική διαδρομή του Χολομώντα...". Αυτές και πολλές άλλες δηλώσεις, ιστορίες, αφηγήσεις και όλοι φυσικά οι αγώνες, υπάρχουν στο Λεύκωμα για τα 50 χρόνια του Ραλλυ ΔΕΘ, που κυκλοφόρησε φέτος και η παρουσία του θα γίνει στη έκθεση Philoxenia, από το περίπτερο του **Greek Vision**.

50ο Ραλλυ ΔΕΘ 16 & 17 Σεπτέμβριου 2017

Το Σάββατο 16 Σεπτέμβριου 2017 στις 3.00 το μεσημέρι, από την νοτιά πύλη της ΔΕΘ, δόθηκε η εκκίνηση των 27 αγωνιστικών αυτοκινήτων που είχαν δηλώσει συμμετοχή στο επετειακό 50ο Ραλλυ ΔΕΘ, που διοργανώνει ο ΑΟΘ.

Ειδικές διαδρομές

Ο αγώνας περιλάμβανε έξι ειδικές διαδρομές, δυο το Σάββατο 16/9 και τέσσερις την Κυριακή 17/9.

Στο βάθρο των νικητών, βρέθηκε ο Σωκράτης Τσολακίδης και ο Χάρης Δήμου, που οδήγησαν αψογα το δυνατό Skoda Fabia RS, στην πρώτη θέση.

Τελική Κατάταξη

Τσολακίδης - Δήμου, Καλουδης-Τοπουζης, Αγγλοπουλος-Σαριτσογλου, Μαυρουδης-Καραβασιακος, Δημος-Ντιτορας, Βατσος-Θεοφανιδης, Κυπριαος-Ιντζογλου, κα.

Περιμένουμε την επόμενη χρονιά για ένα ακόμη Ράλλυ ΔΕΘ

Ευχαριστούμε τον κο Δημήτρη Ταμπούρη για το φωτογραφικό υλικό και για το Λεύκωμα που μας προσέφερε, από όπου πήρα πολύτιμες πληροφορίες.



"Η Ελλάδα που αντιστέκεται, η Ελλάδα που επιμένει. Η Ελλάδα που η ΔΕΘ - HELEXPO φιλοξενεί καθημερινά στις κλαδικές της και στα συνέδριά της. Αυτή την Ελλάδα της επιχειρηματικότητας θέλουμε να ευχαριστήσουμε για την εμπιστοσύνη της"

ΤΑΣΟΣ ΤΖΗΚΑΣ
Πρόεδρος ΔΕΘ - HELEXPO



Γυναίκα στην κλιμακτήριο

Όλα όσα πρέπει να γνωρίζετε για το πριν και μετά την εμμηνόπαυση

Κείμενο
Ελένη Τζούμπα
e.tzoumpa@gmail.com



Κάποτε υπήρχε προκατάληψη γύρω από την κλιμακτήριο της γυναίκας, καθώς σηματοδοτούσε το “πέρασμα” στην ώριμη φάση της ζωής της, συνοδεύοντας την συνήθως με απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς, όπως ηλικιωμένη, γερασμένη κλπ. Σήμερα πια, οι όροι «κλιμακτήριος» και «εμμηνόπαυση», σίγουρα δεν αποτελούν “ταμπού”. Η σύγχρονη γυναίκα αντιμετωπίζει αυτήν την περίοδο της ζωής της, με εξοικείωση και με φυσιολογικό τρόπο, σε όλες τις αλλαγές που συμβαίνουν στο σώμα της αλλά και στην ψυχολογία της.

Η γυναίκα του σήμερα, γνωρίζει πως να «ελέγχει» απόλυτα τις ορμόνες της, επειδή όταν “χτυπήσει το καμπανάκι”, αρχίζει η αντίστροφη μέτρηση για το πέρασμα σε ένα νέο κύκλο ζωής, βάζοντας τον εαυτό της σε μια δοκιμασία που καλείται να διαχειριστεί, για να μην έρθουν τα “πάνω κάτω” στη ζωή της. Η γυναίκα σήμερα εξακολουθεί να έχει μια φυσιολογική σεξουαλική ζωή και ας μην ξεχνάμε ότι στις μέρες μας, ένα μεγάλο ποσοστό βιώνουν την μητρότητα πλέον, ακόμη και στα σαράντα τους χρόνια.

Τι είναι όμως η κλιμακτήριος;

Είναι μια μεταβατική φάση που προηγείται της εμμηνόπαυσης, αλλά και αυτή που την ακολουθεί. Μπορεί να διαρκέσει από 2 έως και 10 χρόνια και συνηθίζεται κυρίως σε γυναίκες από 45 έως 55 ετών. Αποτελεί δηλαδή, την περίοδο μετάβασης από την αναπαραγωγική ηλικία στην εμμηνόπαυση. Κατά την περίοδο αυτή, η πιθανότητα κύησης είναι μικρή αλλά υπαρκτή. Τα οιστρογόνα συνεχίζουν να παράγονται, αλλά η συγκέντρωσή τους αρχίζει να φθίνει συνεχώς, καταλήγοντας σε χαμηλά επίπεδα. Η ωορρηξία γίνεται ακανόνιστη και η γονιμότητα της γυναίκας περιορίζεται. Έτσι λοιπόν, αυτές που βρίσκονται στη φάση της κλιμακτηρίου, εμφανίζουν τα πρώτα τους συμπτώματα που συνδέονται με την εμμηνόπαυση. Όμως, ας δούμε με τη βοήθεια των ειδικών και ας θυμηθούμε τους τρόπους αντιμετώπισης των συμπτωμάτων που βλέπει μια γυναίκα στο σώμα της και στην ψυχολογία της, που ίσως στην αρχή να την τρομάζει.

**Σήμερα πια,
οι όροι
«κλιμακτήριος»
και «εμμηνόπαυση»,
σίγουρα δεν αποτελούν
“ταμπού”**

Ποια είναι τα συμπτώματα και οι αλλαγές που μπορεί να επιφέρει η κλιμακτήριος;

Είναι σημαντικό να τονιστεί ότι δεν εμφανίζουν όλες οι γυναίκες ενοχλητικά συμπτώματα της κλιμακτηρίου. Στο 20% των γυναικών, τα συμπτώματα δεν είναι εμφανή, στο 60% έχουν ήπια εμφάνιση και στο άλλο 20% έντονη.

Οι ειδικοί εξηγούν ότι, οι γυναίκες που έχουν έντονο προεμμηνορρυσιακό σύνδρομο μπορεί να βιώσουν πιο έντονα την κλιμακτήριο, επειδή το νευρικό τους σύστημα είναι πιο ευαίσθητο στις ορμονικές αλλαγές. Το ίδιο μπορεί να συμβεί και σε γυναίκες οι οποίες έχουν υποστεί επιλόχεια κατάθλιψη. Πρόκειται λοιπόν για μια περίοδο στην οποία εμφανίζεται ένα εύρος συμπτωμάτων, ανάλογα βέβαια με τον οργανισμό της γυναίκας και την ψυχοσύνθεση της. Φυσικές αλλαγές:

- 1. Παρατηρείται μείωση του κύκλου**
- 2. Ο κύκλος της εμμήνου ρύσεως έρχεται νωρίτερα απ’ότι στο παρελθόν**
- 3. Μεγάλη διάρκεια**
- 4. Νυχτερινές εφιδρώσεις**
- 5. Εξάψεις. (Αίσθηση ζέστης και κρύου εναλλάξ)**
- 6. Διαταραχή ύπνου**
- 7. Αίσθημα κόπωσης**
- 8. Ξηρότητα κόλπου**

Αποδοχή της αλλαγής και αντιμετώπιση.

Εννοείται βέβαια ότι δε βιώνουν όλες οι γυναίκες με τον ίδιο τρόπο αυτήν την περίοδο της ζωής τους. Είναι πολύ σημαντικό οι γυναίκες να αποδέχονται τις αλλαγές που σηματοδοτεί η κλιμακτήριος στη ζωή τους και στο σώμα τους. Να το αποδεχτούν και να το καλωσορίσουν! Καλό θα είναι, η γυναίκα σε αυτή τη φάση της ζωής της, να μην πηγαίνει κόντρα στη φύση και να επιλέγει ορμονούχα σκευάσματα για να συνεχίσει την έμμηνου ρύση και να εξοικειωθεί με την ιδέα της εμμηνόπαυσης, ενώ θα πρέπει να αναλογιστεί τα πλεονεκτήματα, όπως το ελεύθερο σεξ, την απαλλαγή από τους ανυπόφορους πόνους της μέσης και της κοιλιάς, καθώς και από τους πονοκεφάλους. Κατά τη περίοδο αυτή, το ορμονικό και βιολογικό υπόστρωμα ενδέχεται να προκαλέσει μείωση της ερωτικής διάθεσης, ενώ δεν αποκλείεται αργότερα να επανέλθει σε ικανοποιητικό βαθμό η επιθυμία για σεξ. Καθοριστικό ρόλο σε αυτή τη περίοδο της γυναίκας, παίζει η επικοινωνία με τον σύντροφό της. Είναι πολύ σημαντικό να προϋπάρχει μια καλή σχέση, όπου η γυναίκα θα νιώθει οικειότητα και ασφάλεια δίπλα του και θα μπορεί να εκφράσει τις ανησυχίες της για τις αλλαγές που της συμβαίνουν. Την ευθύνη βέβαια για το «χτίσιμο» μιας τέτοιας σχέσης μοιράζεται η γυναίκα με τον σύντροφό της, όπου ο ρόλος του, είναι εξίσου ουσιαστικός. Ο άντρας πρέπει να έχει κατανόηση και να αφουγκράζεται τις ανάγκες της συντρόφου του, σε μια περίοδο όπως αυτή, που **τον** έχει απόλυτη ανάγκη. Όσο πιο ψύχραιμα, με υγεία και αυτογνωσία βιώνει μια γυναίκα την εμμηνόπαυση, τόσο περισσότερο βοηθά και τον σύντροφό της να την κατανοήσει.

Ενίσχυση στην αντιμετώπιση με πρακτικούς τρόπους.

- 1. Σωματική άσκηση (περπάτημα, τρέξιμο, γιόγκα κτλ.)**
- 2. Κανονικές ώρες ύπνου**
- 3. Μείωση της λήψης αλκοολούχων ποτών**
- 4. Λήψη ασβεστίου και πολυβιταμινών**
- 5. Καλή ενυδάτωση του οργανισμού**
- 6. Μείωση του βάρους**
- 7. Διακοπή του καπνίσματος (καιρός ήταν...)**
- 8. Κρέμες σε περίπτωση ξηρότητας του κόλπου.**

Όσο καλύτερη σχέση έχουμε με τον εαυτό μας και όσο πιο συνειδητοποιημένες είμαστε, τόσο λιγότερο μας αγγίζουν τα αρνητικά συναισθήματα. Είναι πολύ σημαντικό λοιπόν, να υπάρχει μια ειλικρινή σχέση με τον εγώ μας και να έχουμε πάντα ως στόχο μας τον ευχάριστο τρόπο ζωής.

Η σούπα με τα χίλια μπαχάρια

Θεσσαλονίκη: μια πόλη που σε κάθε γωνιά της κρύβει χίλιες ιστορίες. Πολλοί λαοί έχουν αφήσει στη συμπρωτεύουσα το στίγμα τους. Γειτονιές τουρκικές και εβραϊκές. Τζαμιά και εκκλησίες που γειτονεύουν. Σεράγια, αρχοντικά και σύγχρονα, γκρίζα κτίρια συμπληρώνουν το αστικό τοπίο. Η Θεσσαλονίκη είναι μια σούπα με χίλια μπαχάρια. Καμιά περιγραφή δε μπορεί να την πλησιάσει. Το μόνο που μπορεί κανείς να κάνει, είναι να πιάσει ένα κουτάλι.

Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, τον θυμάμαι στη Θεσσαλονίκη. Γεννημένος εκτός κέντρου αλλά μεγαλωμένος μέσα σε αυτό, το ξέρω πλέον σαν την παλάμη του χεριού μου. Αγαπώ να διαβάζω Βασιλικό, Τσίρκα και Πεντζίκη και να διακρίνω μέσα στις σελίδες τους την πόλη που με μεγάλωσε. Πολλές φορές με πιάνω να τριγυρνάω στο ιστορικό κέντρο της πόλης. Να βλέπω αχνά το τρίκυκλο που κουβαλούσε τους φονιάδες του Λαμπράκη. Να ακούω τις κουβέντες των φίλων των Ακυβέρνητων Πολιτειών να σβήνουν στην Άνω Πόλη και να μπαίνουν στο Καπάνι, μεθώντας από μυρωδιές χιλίων μπαχαριών.

Στρίβω στη Βενιζέλου. Την παίρνω προς τα πάνω και βλέπω από μακριά τον τρούλο του «Αλκαζάρ». Ένας αστικός μύθος αυτό το τζαμί. Και τι δεν έχει περάσει από 'κει μέσα. Η σχολή μου είναι κτισμένη σχεδόν απέναντί του και πολλές φορές προσπαθώ να κλέψω μια ματιά από κάποιο της παράθυρο -ένα παράθυρο σε μια ιστορία πολλών αιώνων. Στο κτίριο πραγματοποιούνται εργασίες συντήρησης. Είναι περικυκλωμένο από σκαλωσιές. Λίγα μαρτυρούν την αλλοτινή του αίγλη, όμως η δική μου φαντασία οργιάζει.

Διασχίζοντας την Εγνατία, μπαίνω σ' ένα μικρό στενάκι που μέχρι προσφάτως δεν γνώριζαν πολλοί: την οδό Βαμβακά. Το Καφωδεϊόν Ελληνικόν στέκεται πολλά χρόνια περήφανο στη γωνιά του. Δίπλα του ήρθε και προστέθηκε το Στέρεο, πόλος έλξης φοιτητών για μια μπύρα με θέα μια πληθώρα ιστορικών κτιρίων.

Δεν σταματάω σε κανένα από τα δύο. Συνεχίζω λίγο ακόμη και στο δεξί μου χέρι συναντώ το **Caravan B&B**, ένα όμορφο ξενοδοχείο που πήρε τ' όνομά του από το γειτονικό Καραβάν Σαράι, το παλιό δημαρχείο. Πλέον, λειτουργεί ως παρκινγκ -πολλές φορές έχω παρκάρει εκεί βιαστικά για να πάω να δώσω μάθημα στη σχολή. Αν και σήμερα είμαι τουρίστας στην πόλη μου, η γειτονιά αυτή μου ξυπνά χιλιάδες αναμνήσεις.

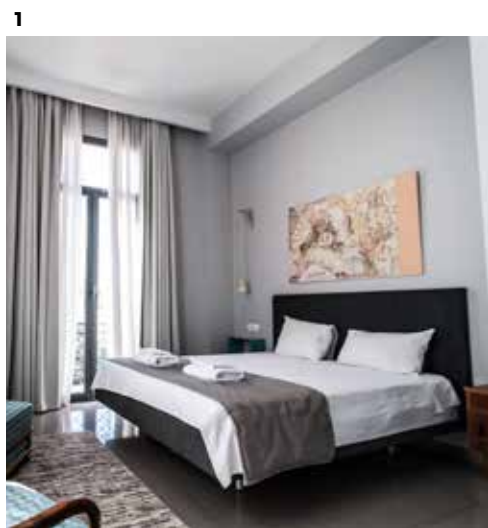
Μέσα στο Caravan με υποδέχονται φιλικά. Σέρνω μια μικρή βαλίτσα με λίγα ρούχα, σαν να γυρνάω από επαγγελματικό ταξίδι και να πρέπει να διανυκτερεύσω στην πόλη μονάχα για μια νύχτα. Ο υπεύθυνος μου χαμογελά και καθόμαστε σ' ένα στρογγυλό τραπέζι δίπλα από έναν μεγάλο, πολύχρωμο πίνακα. Παραγγέλνω μια σπιτική λεμονάδα και μαζί της μου σερβίρουν κουλούρι Θεσσαλονίκης.

Τρώω το κουλούρι με όρεξη. Υιοθετώ το προφίλ του τουρίστα, λες και δεν έχω φάει ποτέ μου αυτό το κουλούρι, το Θεσσαλονικιώτικο του πλανόδιου. Μεταφέρομαι ξαφνικά σ' ένα κατακόκκινο παγκάκι της Αριστοτέλους. Είμαι μικρός, δύο-τριών χρόνων. Δίπλα μου κάθεται ο παππούς μου ο Βασίλης και πετά μαζί μου σπόρια στα περιστέρια. Τα αγοράσαμε από μια γιαγιά που στήνει τον πάγκο της στη μέση της πλατείας -αν δεν με γελούν τα μάτια μου, τη βλέπω ακόμη και σήμερα να κάθεται, ζαρωμένη και χαμογελαστή, επιτελώντας το σπουδαίο της έργο.

Ο παππούς μου περιμένει τα περιστέρια να πλησιάσουν. Ανοίγει τα μεγάλα του χέρια. Στα παιδικά μου μάτια, τα χέρια του είναι ικανά να αγκαλιάσουν τον κόσμο όλο -στα ενήλικά μου μάτια, το έχουν καταφέρει. Αρπάζει ένα περιστέρι με δύναμη αλλά και με γλύκα, έναν συνδυασμό που μονάχα ένας παππούς μπορεί να καταφέρει. Ένας παππούς τον οποίο συνοδεύει η γαλήνη της γνώσης.

«Παπού!» Φωνάζω. «Παπού! Άσ' το! Θα το πονέσεις!»
Όπου «σ», βάλτε «θ» - μικρός τα μπερδεύα.

Κείμενο
Βασίλης Σερβετάς
servetasvas@gmail.com



Ο παππούς μου με κοιτά με μάτια χαμογελαστά. Εκεί μέσα κρύβεται όλη η γαλήνη του κόσμου. Το περιστέρι δεν προσπαθεί να ξεφύγει. Ίσως έχει αποδεχτεί τη μοίρα του, ίσως έχει συνηθίσει. Ίσως πάλι γνωρίζει τις προθέσεις του γαλήνιου γέρου στο κόκκινο παγκάκι, που 'χε πρόθεση να γεννήσει μνήμες στον ενήλικο Βασίλη. Τα κατάφερες, Βάσο. Τα κατάφερες.

Κύριε Σερβετά;

Η φωνή του Γιώργου, του υπεύθυνου στο Caravan, με επαναφέρει στην πραγματικότητα. Κοιτώ τα λευκά του γυαλιά, την όμορφη υδρόγειο στην παλιά εταζέρα και τα διακοσμητικά αυτοκινητάκια. Τι τύχη, τι ευλογία, να 'ναι όλες σου οι πραγματικότητες υπέροχες. Να πέφτεις και να βγαίνεις από έναν λήθαργο ατόφιος και χαμογελαστός.

Ο Γιώργος αφήνει στο τραπέζι έναν σωρό χάρτες. Μέρη να φάω, μέρη να δω. Μουσεία που πρέπει να επισκεφτώ, όμορφα κτίρια και ιστορικές πλατείες. Ο πύργος του Τριγωνίου, η Μονή Βλατάδων. Τα παλιατζιδικά κι η Ρωμαϊκή αγορά. Η λαχαναγορά, το Μοδιάνο κι ο Θερμαϊκός το σούρουπο.

Κοιταζόμαστε στα μάτια. Για μια μικρή στιγμή αφήνουμε τους ρόλους μας κατά μέρος. Δεν είμαι τουρίστας, δεν είναι ξενοδόχος. Είμαστε δυο άνθρωποι που ζουν στη Θεσσαλονίκη. Πώς γίνεται να πείσουμε ο ένας τον άλλον πως μια μέρα αρκεί να τη χωρέσει; Σαν να ξέρει ο ένας τι σκέφτεται ο άλλος, γελάμε. Ο Γιώργος μου κυκλώνει 5-6 σημεία στο χάρτη. Μπορεί να μην την προλαβαίνεις την πόλη αυτή, αλλά αξίζει να την κυνηγήσεις μέχρι το τέλος του κόσμου.

Μετά τη λεμονάδα και το γεμιστό με αναμνήσεις κουλούρι, με οδήγησαν στο δωμάτιό μου. Ένα υπέροχο φωτεινό δωμάτιο με θέα την Εγνατία. Τα σεντόνια μοιάζουν γυάλινα κι οι καλοδιπλωμένες πετσέτες φαίνονται να αιωρούνται πάνω τους. Αφήνω τη βαλίτσα μου προσεκτικά στο πάτωμα και κάθομαι σε μια μεγάλη, μπλε πολυθρόνα δίπλα σ' ένα τηλέφωνο αντίκα. Φοβάμαι να αγγίξω τα πράγματα εκεί μέσα. Νιώθω πως πρωταγωνιστώ σε παραμύθι κι η κάθε μου κίνηση μπορεί να το χαλάσει. Κάθομαι λοιπόν

ήσυχος και βιώνω το παραμύθι μου. Γρήγορα ωστόσο συνειδητοποιώ πως η Θεσσαλονίκη δε μου 'χει πει ακόμη το πιο γλυκό της παραμύθι.

Τα πιο γλυκά παραμύθια τα φυλά στην εμπειρία της. Την ακούς στ' αυτιά σου, την κουβαλάς μες στην ψυχή σου. Αυτή η πόλη μονάχα βιώνεται, δεν αποσπάται, δεν περιγράφεται. Κάνω λοιπόν ένα ζεστό μπάνιο. Το νερό ξεβγάζει τη μυρωδιά της πόλης.

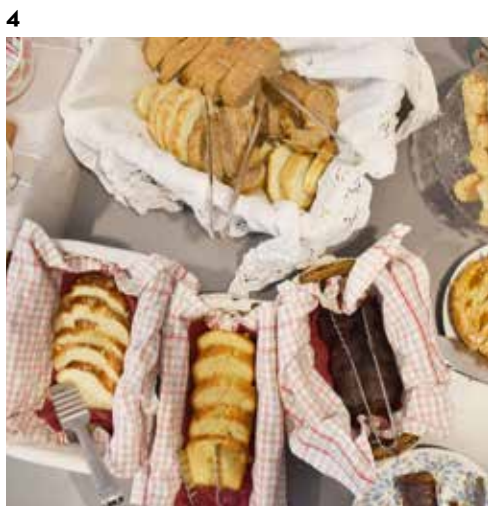
Στο μυαλό μου γυρνούν μυρωδιές κι εικόνες Θεσσαλονικιώτικες. Η πόλη αυτή μ' έχει κοιμίσει χιλιάδες νύχτες, όμως η μέρα ξημερώνει άγνωρη. Χώνομαι γρήγορα κάτω απ' τα σκεπάσματα και πέφτω σε ύπνο βαθύ. Το τι μου επιφυλάσσει η πόλη, δεν απέχει πολύ απ' τ' όνειρο.

Ξυπνάω απ' τις ακτίνες του ηλίου στο κρεβάτι. Μου θυμίζουν ένα φιτίλι ελπίδας. Πιάνω το κινητό μου με τις κινήσεις εκείνες που συνοδεύουν έναν αγουροξυπνημένο και συνειδητοποιώ πως ίσα-ίσα προλαβαίνω το πρωινό. Συμφορά! Ντύνομαι γρήγορα. Βάζω τα καλά μου για να υποδεχτώ την πόλη αυτή. Τα είχα τοποθετήσει αποβραδής στην πολυθρόνα να με περιμένουν. Τα δίπλωσα προσεκτικά, με σεβασμό. Μ' αρέσει να ντύνομαι όμορφα όταν κι η ψυχή μου φοράει τα καλά της. Βγαίνω έτσι ασορτί στη μέρα, μέσα κι έξω ευτυχής.

6



1-6. Caravan B&B



Φοβόμουν αν θα προλάβω το πρωινό. Ο Γιώργος με καθησυχάζει: μου υπενθυμίζει πως εδώ, κανείς δε βιάζεται. Μου κάνει εντύπωση αυτό. Εγώ γνώρισα μια πόλη που βιάζεται και τρέχει συνεχώς -και ποιος την κυνηγά, κανείς δε ξέρει. Η Θεσσαλονίκη όμως του Caravan κερδίζει το στοίχημά της: γίνεται γλυκιά, φιλόξενη και υπομένει. Με λύπη συνειδητοποιώ, βγαίνοντας στη ζεστή μέρα, πως μια νύχτα στο Caravan δεν είναι ποτέ αρκετή.

Κοιτώ το **Χαμζά Μπέη Τζαμί**, το γνωστό στους Θεσσαλονικιούς ως Αλκαζάρ. Υπήρξε αγορά, υπήρξε για πολλά χρόνια σινεμά, το οποίο έπαιζε μάλιστα για κάποια φεγγάρια και ταινίες ενηλίκων. Το τζαμί αυτό είναι αφιερωμένο στην κόρη του Χαμζά Μπέη, από τα ελάχιστα που είναι αφιερωμένα σε γυναίκα. Απέναντί του, στέκει περήφανο το Καραβάν Σαράι, το επίκεντρο όλων των καραβανιών που περνούσαν απ' τη Θεσσαλονίκη επί Τουρκοκρατίας.

Στον κάτω όροφο, εκεί που παρκάρω το αυτοκίνητό μου, τότε «πάρκαρον» τ' αλογά τους. Οι μουσαφिरάιοι περνούσαν τη νύχτα στον ημιώροφο και μετά συνέχιζαν, με το πρώτο φως της μέρας, το μεγάλο τους ταξίδι. Τι όμορφη σύνδεση! Νιώθω κι εγώ μουσαφिरαίος. Ένας ταξιδιώτης που πέρασε τη νύχτα σ' ένα άγνωστο μέρος κι ύστερα συνέχισε το μεγάλο του ταξίδι. Ένιωσα, για μια μικρή στιγμή, πως η ζωή μου είναι ένα μεγάλο καραβάνι, κι οι σταθμοί της σεράγια λαμπρά. Φεύγω προς Καμάρα, προς Ιασωνίδου.

Ο Γιώργος είχε κυκλώσει ένα μικρό μέρος στο χάρτη, κρυμμένο στη Χριστοπούλου. Μπαίνοντας μέσα, συνειδητοποίησα πως θα δυσκολευτώ πολύ να το κατηγοριοποιήσω. Δεν είναι εστιατόριο, ούτε ταβέρνα. Δεν είναι καπηλειό, ούτε μεζεδοπωλείο.

Είναι μια κατηγορία μόνη της η **Μούργα**: θαλασσινές γεύσεις, εντυπωσιακά πιάτα και εικόνες παραδοσιακών στολών στους τοίχους.

Ο Γιάννης, ο μάγειρας και ιδιοκτήτης, μου βγάζει πολλά πιάτα χωρίς να τα επιλέξω απ' το χειρόγραφο μενού του, το οποίο γράφεται κάθε μέρα απ' την αρχή. Το να φας στη Μούργα είναι από μόνο του μια έκπληξη, διότι το τι μπορεί να σου προσφέρει δεν μπορείς να το ξέρεις από πριν. Τρώω φιλεταρισμένο σκουμπρί με χαρούπι, γάυρο τηγα-

νητό και τόνο καπνιστό από την Κάλυμνο. Τρώω Μαγιάτικο και καρπάτσιο παλαμίδας. Οι γεύσεις εκρήγνυνται στο στόμα μου. Κάθε μπουκιά είναι και κάτι καινούριο. Τα πιάτα διαδέχονται το ένα το άλλο κι εγώ μένω σιωπηλός θεατής. Σ' αυτό το λεξικό της γεύσης, η Θεσσαλονίκη μ' άφησε στο Α. Το τι μου επιφυλάσσει ολόκληρη η αλφάβητος είναι ένα παραμύθι που είμαι πολύ μικρός για να τ' ακούσω.

Ο Γιάννης μου βγάζει τσικουδιά Χανίων. Με ξεναγεί στην κουζίνα και με ρωτά αν έφαγα καλά. Το χαμόγελό μου του λέει όσα χρειάζεται ν' ακούσει. Το φαγητό εδώ είναι μεγάλη υπόθεση. Δεν είναι μονάχα περίεργα υλικά μπλεγμένα με ταξύ τους. Είναι ένα χτύπημα στην πλάτη, ένα χαμόγελο και μια τσικουδιά πριν φύγεις. Μόνο έτσι είσαι πλήρης. Με γεμάτο στομάχι και την καρδιά στη θέση της.

Έτσι έφυγα από τη Μούργα: πλήρης. Άφησα τα βήματά μου να με ξεναγήσουν στη Θεσσαλονίκη. Και που δεν πήγα: ανέβηκα την Αριστοτέλους κι έκανα έναν γύρο στην αγορά. Μπήκα σε παλιατζίδικα, μίλησα σε ανθρώπους που προσπαθούσαν να μου πουλήσουν καρφίτσες, δίσκους και αναμνηστικά πολέμου. Μπήκα σ' ένα καφέ από αυτά που σου λενε τη μοίρα σου -η ύστατη προσπάθεια να ελέγξουμε μια ζωή ανεξέλεκτη.

Έκανα έναν γύρο το Μπιτ Παζάρ: φοιτητές είχαν αρχίσει να μαζεύονται για το καθιερωμένο τους ραντεβού, στριμωγμένοι γύρω από το μοναδικό δέντρο του παζαριού. Βρέθηκα μετά στα Άνω Λαδάδικα, στην Ερνέστου Εμπράρ. Είναι ένας μικροσκοπικός, πανέμορφος δρόμος, αφιερωμένος στον αρχιτέκτονα που οικοδόμησε τη Θεσσαλονίκη μετά την καταστροφική πυρκαγιά του 1917. Αναρωτιέμαι, πού πήγαμε και τον κρύψαμε εδώ ψηλά; Είναι σίγουρα μια μοίρα δίκαιη. Ένας μικρός, όμορφος δρόμος στολισμένος με πολύχρωμες λάμπες. Μακάρι να 'ταν η Θεσσαλονίκη γεμάτη Εμπράρ.

Τα βήματά μου με βγάζουν στη Βασιλέως Ηρακλείου. Την παίρνω από το τέλος και τη φτάνω στην αρχή, εκεί που λέγεται πια Φράγκων και καταλήγει στο Δικαστικό Μέγαρο και στα όρια του Τείχους. Εκεί, κοντά στην πανέμορφη πίσω αυλή της Μυστίλλης, κρύβεται και η επιλογή μου για ένα ποτό πριν τελειώσει αυτή η υπέροχη, τουριστική μου ημέρα στη Θεσσαλονίκη.

Το **ς** κρύβεται σ' ένα στενό, οριακά εκτός σχεδίου πόλης. Έχει ένα αγαλματάκι του αρχάγγελου Γαβριήλ πάνω απ' το booth του dj, στολισμένο



1-3. Μούργα

με νέον φωτάκια. Η εικόνα αυτή φιγουράρει στα social media της νεανικής Θεσσαλονίκης. Μιλώντας με τον ιδιοκτήτη, τον Βαγγέλη, ακούω πως το εν λόγω αγαλματάκι κρυβόταν στην πέμπτη σελίδα αποτελεσμάτων του Google, σ' ένα μαγαζάκι στα νεκροταφεία Ευόσμου που πουλά ταφικά μνημεία για καθολικούς. Είναι ένα κράμα από μάρμαρο, μπετόν και σίδερο που ζυγίζει 60 κιλά. Η διακόσμηση στο Uberdooze έχει έντονο θρησκευτικό χαρακτήρα. Ο Γκανέσα, η Θεά Κάλι κι ορθόδοξες εικόνες φιγουράρουν στους τοίχους. Ένα χρυσό κεφάλι αλόγου μου τραβά την προσοχή. Μπορείς να πεις πολλά γι' αυτό το μαγαζί: πρέπει όμως να παραδεχτείς πως σου θέτει μια ισχυρή άποψη, με την οποία μπορείς είτε να συμφωνήσεις, είτε να διαφωνήσεις.

Παίρνω ένα ποτό και κάθομαι στο μπαρ. Γρήγορα όμως συνειδητοποιώ πως είμαι μόνος στο μπαρ: όλοι είναι στριμωγμένοι στο ροζ και sweaty dancefloor που μοιάζει βγαλμένο από συνοικία του Βερολίνου και χορεύουν. Δε το βλέπεις συχνά αυτό στη Θεσσαλονίκη, λέω στον εαυτό μου. Στο Uberdooze κοιτάξα στα μάτια μια Θεσσαλονίκη που κοιτά μπροστά. Μια Θεσσαλονίκη που δε φοβάται να μιλήσει, να ερωτευτεί και να χορέψει. Κι εγώ με τη σειρά μου την ερωτεύτηκα αυτή τη Θεσσαλονίκη: αυτή που ανήκει σε εμάς και μας αφήνει, έστω για δυο λεπτά, τα χαλινάρια της. Βγήκα από το Uberdooze μ' ένα τεράστιο χαμόγελο στα χείλη. Παραδίπλα, στην είσοδο μιας παλιάς οικοδομής, είδα ένα ζευγαράκι να κάθεται αγκαλιασμένο. Δε μου έδωσαν την παραμικρή σημασία. Ζούσαν σ' έναν όμορφο, δικό τους κόσμο, τοποθετημένο γεωγραφικά σε μια πόλη δίπλα στη θάλασσα. Αυτή είναι η Θεσσαλονίκη. Θα σε κοιμίσει, θα σε ταΐσει, θα σε μεθύσει ελαφρώς και θα σε κάνει να ερωτευτείς. Δεν έχω τίποτε άλλο να ζητήσω. Χαμένος σ' ένα στενό κοντά στη Δωδεκανήσου, είδα τη Θεσσαλονίκη να μου χαμογελά και να μου κλείνει το μάτι. Της το έκλεισα πίσω κι εγώ και χάθηκα στη νύχτα που μύριζε έρωτα...

Ζω ανέκαθεν στη μαγική αυτή πόλη που λέγεται Θεσσαλονίκη. Κυκλοφορώ ως Loner κι αναζητώ συνεχώς παρέα.

Don't leave me alone!
Βρείτε με στο theloner.gr



1-4. Uberdooze



www.socdem.org



Découvrez votre héritage... préparez votre avenir!

Du 5 au 8 novembre 2017
Horaire: dimanche: 12 h à 14 h
 lundi au mercredi: 9 h à 11 h
 mercredi soir: 18 h à 20 h

GARDERIE ÉDUCATIVE (MFA) • PRÉSCOLAIRE • PRIMAIRE • SECONDAIRE

Pour un rendez-vous, téléphonez au:

Campus II: 5757, av. Wilderton, Montréal, 514-738-2421, #144
Campus III: 11, 11e Rue, Roxboro, 514-685-1833
Campus IV: 5220, Grande Allée, St-Hubert, 450-656-4832
Campus V: 931, rue Emerson, Laval, 450-681-5142
Campus V (Annexe): 1005, boul. Pie-X, Laval, 450-681-5142
Campus Démosthène: 1565, boul. St-Martin O., Laval, 450-972-1800

FRANÇAIS • ENGLISH • ΕΛΛΗΝΙΚΑ
L'ÉCOLE SOCRATES - DÉMOSTHÈNE offers its students :

- l'éducation préscolaire, primaire et secondaire en français (selon le programme officiel du ministère de l'Éducation)
- l'enseignement de l'anglais enrichi
- l'apprentissage quotidien de la langue grecque ainsi que la découverte de l'histoire, la géographie et la culture de la Grèce

COMMUNAUTÉ HELLÉNIQUE DU GRAND MONTRÉAL
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΜΕΓΙΣΤΟΝΟΣ ΜΟΝΤΡΕΑΛ

AU VIEUX DULUTH



Tel: (450) 663-1165 Fax: (450) 663-3769 ● **www.auvieuxduluth.com info@auvieuxduluth.com**

Για περισσότερες πληροφορίες επισκευτείτε την ιστοσελίδα μας για να δείτε τα special που έχουμε ετοιμάσει για εσάς και την τοποθεσία των 32 εστιατορίων μας.

For more information, visit our website to see the specials prepared for you and to find the nearest location to you of our 32 restaurants.

Σπιτικά μαγειρέματα Μελιτζανοσαλάτα παραδοσιακή Θεσσαλονίκης

Μελιτζανοσαλάτα στο παραδοσιακό της στυλ, με μια πολύ ιδιαίτερη γεύση που αποτελεί ένα υπέροχο συνοδευτικό, για "ουζοτσιπουροκαταστάσεις"! Ααα και με αέρα Θεσσαλονίκης βεβαίως! Έτσι λοιπόν, μελιτζάνες και κόκκινες πιπεριές ψήνονται μαζί, συμπληρώνοντας γευστικά, η μία γεύση την άλλη. Η ψητή κόκκινη πιπεριά έχει μια γλύκα, που εξισορροπεί την πικρή γεύση της μελιτζάνας. Αυτός ο απίστευτος συνδυασμός των απλών υλικών βγάζει τα αρώματα της Μεσογείου με τρόπο μοναδικό! Σερβίρεται ως ορεκτικό - μεζές, με φρυγανισμένο ψωμάκι. Ταιριάζει απόλυτα με το κρέας.

Υλικά

- 5 μέτριες μελιτζάνες
- 2 πιπεριές κόκκινες (Φλωρίνης)
- Λίγα κλωνάρια μαϊντανό (και για γαρνιτούρα)
- 1 μικρό κρεμμύδι ψιλοκομμένο
- 2 τεμ. φρέσκα κρεμμυδάκια ψιλοκομμένα
- Λίγη ρίγανη
- 5 κουταλιές ελαιόλαδο
- 1 κουταλιά ξύδι
- 1 σκελίδα σκόρδο (προαιρετικά)
- Αλάτι

Tips

- Ψήνοντας τις μελιτζάνες στις εστίες γκαζιού ή στα κάρβουνα, βγαίνει καπνιστό άρωμα.
- Όσο περισσότερο χρόνο μέινουν τα υλικά ενωμένα, τόσο περισσότερο αναδεικνύεται η γεύση τους.

**Η κάθε συνταγή
που σας προτείνουμε
είναι επιμελημένη
και εμπνευσμένη από την
Ελένη Τζούμπα,
με απλά υλικά που όλες
έχετε στη κουζίνα σας.**



Εκτέλεση

Τρυπάμε με ένα πιρούνι τις μελιτζάνες, τις τυλίγουμε με αλουμινόχαρτο και τις ψήνουμε στα κάρβουνα (BBQ), σε εστίες γκαζιού ή στη σχάρα του φούρνου μας στους 180 °C (σε αέρα) για 40 - 50'. Αφού έχουν ψηθεί και μαλακώσει, τις αφήνουμε στην άκρη να κρυώσουν λίγο, ώστε να μας είναι πιο εύκολο να τις πιάσουμε. Μετά, τις ανοίγουμε, αφαιρούμε όλη τη σάρκα από το εσωτερικό τους και τις βάζουμε σε ένα μπολ. Αφαιρούμε τα υγρά της μελιτζάνας που προκύπτουν κατά το ψήσιμο.

Με τον ίδιο τρόπο ταυτοχρόνως, ψήνουμε και τις πιπεριές. Βλέπουμε αν έχουν μαλακώσει. Αφού έχουν κρυώσει ελαφρώς, αφαιρούμε τη φλούδα και τις ρίχνουμε και αυτές στο μπολ με τις ψημένες μελιτζάνες. Με ένα πιρούνι διαλύουμε κάθετα σε χοντρές λωρίδες και τα δύο υλικά. Στη συνέχεια προσθέτουμε όλα τα υπόλοιπα υλικά, το ελαιόλαδο, το αλάτι, το ξύδι, τη ρίγανη, τον μαϊντανό, τα κρεμμύδια φρέσκα και ξηρά και τέλος το σκόρδο, εφόσον το επιθυμούμε. Ανακατεύουμε καλά και σερβίρουμε. Γαρνίρουμε με φρέσκο κρεμμύδι, ψιλοκομμένο μαϊντανό και λίγο ελαιόλαδο.

Καλή επιτυχία!

Γιώργος Περρής

«Μπορώ να προσφέρω πιο πολλά στην Ελλάδα από εκεί που είμαι»

Κείμενο
Γιώργος Σταυρακίδης
g.stavrakidis@gmail.com



Είναι από τις πιο φωτεινές παρουσίες που έχει η χώρα να δείξει στη μουσική της. Αισιόδοξος, δημιουργικός και με ένα χαμόγελο που τον κάνει ακόμα πιο όμορφο, ο Γιώργος Περρής γεμίζει πάντα μια βαλίτσα με αγάπη και τη κουβαλάει στα ταξίδια του σε όλο τον κόσμο. Αγάπη από όσους συνάντησε λίγο πριν, αγάπη για τα τραγούδια που ερμηνεύει, αγάπη για το μπλε της Ελλάδας και το καλοκαίρι της!

«Είχα πολύ καιρό να περάσω τόσο μεγάλο διάστημα στην Ελλάδα και το ευχαριστήθηκα! Επίσης ήταν η πρώτη φορά, μετά από 4-5 χρόνια, που κατάφερα να κάνω διακοπές στα υπέροχα νησιά μας. Ήταν βάλαμο, χαρά, ελιξίριο και δύναμη για τα επόμενα!». Το καλοκαίρι όμως, έκανε και συναυλίες μαζί με την Ευανθία Ρεμπούτσικα σε επιλεγμένα σημεία της Ελλάδας. «Απόλαυσα τις συναυλίες μαζί της, η μουσική της κυλά στις φλέβες μου σαν ποτάμι. Πάνω απ' όλα όμως ευχαριστήθηκα την αγάπη του κόσμου σε όλες μας τις παραστάσεις, την γενναιοδωρία και την ανοιχτή αγκαλιά που βρήκα όπου κι αν πήγα.» μου λέει και τα μάτια του λάμπουν από ευτυχία!

«Είναι εφόδιο αυτή η αγάπη για οπουδήποτε κι αν βρίσκομαι, από την Αμερική στην Ασία, κι από τον Καναδά στη Ρωσία. Μία κουβέντα που θα ανταλλάξουμε στο δρόμο ή στο καμαρίνι μετά από μία παράσταση ή ένα μήνυμα στο facebook με γεμίζουν κουράγιο και θάρρος. Η μουσική και κατέπекταση το κοινό μου, έγιναν η μοναδική πυξίδα στη ζωή μου και μου έδειξαν που έπρεπε να πάω. Γι' αυτό τους είμαι τόσο ευγνώμων και θέλω πάση θυσία ο "φακός" της ζωής μου να είναι πάντα πεντακάθαρος, ειλικρινής και ευθύς. Από σεβασμό προς το κοινό.»

Ποιες είναι οι βασικές διαφορές των ελλήνων που ζούνε έξω με τους έλληνες που μένουν στη χώρα τους;

Νομίζω πως οι Έλληνες του εξωτερικού κάνουν μεγαλύτερη προσπάθεια να κρατήσουν ζωντανή την εικόνα που έχουν για την Ελλάδα καθώς και τις παραδόσεις της από τους Έλληνες που ζουν στην Ελλάδα. Αυτό είναι και μία φυσική αντίδραση καθώς δεν υπάρχει το ελληνικό στοιχείο παντού τριγύρω τους, αλλά πιστέψτε με, θέλει μεγάλη προσπάθεια και κόπο. Έχω φίλους που παρά το απίστευτα δύσκολο πρόγραμμα τους, θα γιορτάσουν την παραμικρή γιορτή ή επέτειο της χώρας μας, επιμένουν τα παιδιά τους να μάθουν ελληνικά και μιλάνε με με-

γάλη περηφάνια για την χώρα τους. Όπου κι αν έχω πάει, πάντα τους χαίρομαι τους συμπατριώτες μας που ζουν έξω, γιατί τιμούν την Ελλάδα με πείσμα.

Ενώ ξεκίνησες από την Ελλάδα, η επιτυχία ήρθε όταν αποφάσισες να ανοίξεις τα φτερά σου έξω. Μπορείς να σκεφτείς τι θα είχε γίνει αν δεν είχες πάρει τη μεγάλη αυτή απόφαση τότε;

Η πραγματικότητα είναι πως δεν πήρα κάποια απόφαση ξαφνικά να φύγω από την Ελλάδα, οι συγκυρίες τα έφεραν έτσι. Βρέθηκα εγκλωβισμένος στην Ελλάδα, χωρίς να υπάρχει ενδιαφέρον για μένα από τον χώρο και τα media και όντας σε πολύ μικρή ηλικία και χωρίς την σωστή κατεύθυνση, δεν ήξερα ούτε εγώ ο ίδιος τι έπρεπε να κάνω. Σιγά σιγά όμως άρχισαν να έρχονται οι πρώτες ευκαιρίες από το εξωτερικό τις οποίες άρπαξα και το ένα έφερε το άλλο. Δεν ξέρω τι θα είχε γίνει αν δεν είχα φύγει στο εξωτερικό, έχω όμως μεγάλη εμπιστοσύνη στη ζωή, ξέρει πού με πάει. Δεν σου κρύβω πως όσο περνάνε τα χρόνια, τελικά συνειδητοποιώ πως όλα γίνονται για κάποιο λόγο, μπορώ να προσφέρω πιο πολλά στην Ελλάδα από εκεί που είμαι, ίσως αυτό να ήταν το δικό μου πεπρωμένο.

Ευανθία Ρεμπούτσικα και Άρης Δαβαράκης οι συνεργάτες στα δυο πρόσφατα τραγούδια σου. Μια «Ηλιοφάνεια» που έχει ιδιαίτερη αξία για σένα;

Τεράστια αξία. Τόσο την Ευανθία όσο και τον Άρη τους σέβομαι και τους θαυμάζω τον καθένα ξεχωριστά για την ιστορία τους, από παιδί. Δεν σου κρύβω πως ήταν μία συνεργασία που ονειρευόμουν για πολλά χρόνια. Ιδιαίτερα μετά από μία μεγάλη απουσία από νέο ελληνικό ρεπερτόριο, δεν θα μπορούσα να είχα φανταστεί καλύτερη επανεκκίνηση. Είμαι περήφανος για αυτά τα κομμάτια και απίστευτα ευγνώμων και στους δυο που με εμπιστεύτηκαν και μου τα χάρισαν απλόχερα.

Ετοιμάζεις έναν καινούριο δίσκο. Θέλεις να μου πεις κάποια πράγματα γι' αυτό;

Αυτό τον καιρό ολοκληρώνω τον δεύτερό μου αγγλικό δίσκο, τον οποίο ηχογράφησα κυρίως στο Λος Άντζελες, αλλά και στην Νέα Υόρκη, το Μόντρεαλ και την Αθήνα. Είναι ένας πολύ σημαντικός δίσκος για μένα καθώς -εκτός από το ότι συνεργάστηκα με μερικούς απίστευτα σημαντικούς παραγωγ-

γούς- είναι η πρώτη φορά που συνυπογράφω όλα τα τραγούδια του δίσκου. Μουσικά κινείται σε αυτό που αποκαλούμε adult pop στο εξωτερικό, αλλά με πολλά έντονα ελληνικά στοιχεία, καθώς χρησιμοποίησα πολλά δικά μας όργανα, όπως σαντούρι και μαντολίνο. Τώρα που είμαστε στην τελική φάση των ηχογραφήσεων, ανυπομονώ πραγματικά να τον μοιραστώ με τον κόσμο με την βαθιή ευχή να τον αγαπήσει όσο κι εγώ. Θα κυκλοφορήσει προς τα τέλη του φθινοπώρου μαζί με το δεύτερο τηλεοπτικό μου αφιέρωμα για το αμερικανικό κανάλι PBS από την περσινή συναυλία στο Ηρώδειο.

Είναι σημαντικές οι μεγάλες συνεργασίες για έναν τραγουδιστή ή σημασία έχουν μόνο τα καλά τραγούδια που θα επιλέξει;

Οι συνεργασίες σου ανοίγουν τους ορίζοντες, σε βοηθούν να καταλάβεις τον άλλο, να μάθεις, αλλά και να προσφέρεις, να θαυμάσεις και να προσπαθήσεις να γίνεις καλύτερος και να εκτιμάς την αξία της ηθικής. Τα τραγούδια από την άλλη είναι η προίκα που αφήνεις πίσω σου, αλλά και το σχοινί που σε ενώνει με τον κόσμο. Τα τραγούδια και η τέχνη γενικότερα είναι σαν ένα επικίνδυνο ερωτικό ραντεβού, μία εσωτερική παρόρμηση προς κάτι το πολύ ελκυστικό αλλά ταυτόχρονα και ριψοκίνδυνο καθώς πρέπει να εκτεθείς.

Έχεις δηλώσει πολλές φορές πως δούλεψες πολύ με τον εαυτό σου για να μάθεις να τον αγαπάς. Κάτι που δεν έκανες παλιότερα... Πόσο εύκολο είναι να πει κάποιος «τώρα αλλάζω;» ακόμα κι αν το έχει εντοπίσει στη συμπεριφορά του;

Θέλει κόπο και καθημερινή προσπάθεια. Θέλει αυστηρότητα αλλά και επιείκεια ταυτόχρονα, για να αγαπήσεις τον εαυτό σου. Όλα τα συναισθήματα είναι ανθρώπινα και μέσα στη ζωή. Καμιά φορά, όταν το αποδέχεσαι αυτό, ακόμα και τα μεγαλύτερα λάθη μπορούν να βρουν συγχώρεση. Πιστεύω ακράδαντα όμως πως η ευτυχία είναι επιλογή. Δεν είναι αυτονόητη και καθόλου επιπόλαιη.

Τι μπορεί να σου χαλάσει τη διάθεση;

Η αγένεια, η έλλειψη σεβασμού, η αδικία. Δεν μου χαλάνε απλά τη διάθεση, με ενοχλούν βαθιά και ταράζουν τον κόσμο μου. Δεν μπορώ να διανοηθώ πώς γίνεται μετά από τόσο χρόνο που έχουμε περάσει εμείς οι άνθρωποι πάνω στον πλανήτη, να εξακο-

λουθούμε να κάνουμε τα ίδια λάθη. Να πστεύουμε στον πόλεμο αντί για την ειρήνη, να εκλέγουμε πολιτικούς που δεν ακούνε την θέληση του λαού και να βάζουν τις ζωές μας σε κίνδυνο πιστεύοντας πως η απάντηση στο μέλλον είναι η προληπτική επίθεση. Δεν καταλαβαίνω πώς γίνεται κάποιος να έχει το δικαίωμα να κρίνει την αγάπη ενός ανθρώπου για έναν άλλο και να την γυρνάει εναντίον του, είτε είναι λόγω φύλου είτε λόγω φυλής. Εγώ επιλέγω να αμύνομαι την αγάπη και τίποτε άλλο.

Michel Legrand, Lara Fabian, Μάριος Φραγκούλης, Tina Arena, Άλκηστις Πρωτοψάλτη και άλλοι τόσοι στο βιογραφικό σου. Τι συναισθήματα σου αφήνει η σκέψη πως έχεις τραγουδήσει με όλους αυτούς;

Χαρά και ευγνωμοσύνη προς τη ζωή που αγκάλιασε τα παιδικά μου όνειρα και μου δίνει τη δύναμη να παλεύω για αυτά. Ευγνωμοσύνη επίσης προς όλους αυτούς που ανέφερες που βρέθηκαν στο μονοπάτι μου -κι εγώ στο δικό τους- και με γέμισαν γνώση, εμπειρίες και αγάπη. Φυσικά με γεμίζει και ανυπομονησία για όλα αυτά που έρχονται!

Μια μέρα στο σπίτι χωρίς μουσική, τι μπορεί να σου προσφέρει;

Σπάνια υπάρχει μέρα στο σπίτι χωρίς μουσική. Σχεδόν καθημερινά θα ακούσω κάτι. Οι μέρες όμως στο σπίτι είναι πολύτιμες: θα μαγειρέψω, θα καλέσω τους φίλους μου, θα κάνω δουλειές στο σπίτι για να ανασυγκροτηθώ και να ηρεμήσω, θα δουλέψω. Όλα όμορφα και απλά.



Πατροπαράδοτα Εκεί, κοντά στη Σαλονίκη

Θεσσαλονίκη. Με τα πόδια στη θάλασσα, το κεφάλι στο βουνό και τα χέρια ανοιχτά στη Δύση και την Ανατολή, στήνει το θρύλο της εδώ και 2500 χιλιάδες χρόνια. Τόπος πολύ-βουος και πολυπολιτισμικός, υπήρξε φάρος που με το φως του διαμόρφωσε την ιστορία. Από όλο τον κόσμο άνθρωποι τη θαύμασαν και τη ζήλεψαν, άνθρωποι την έβλαψαν και την κακοποίησαν, άνθρωποι την ύψωσαν στο στερέωμα της τέχνης, της φιλοσοφίας και του πλούτου και άνθρωποι, πολλοί άνθρωποι, από όλες τις φυλές την κατοίκησαν και την είπαν πατρίδα τους. Ωστόσο, στην γύρω της περιοχή, μικρές παλιές κοινότητες ανθρώπων έστηναν τη δική τους ζωή κοντά της, στηριγμένες σε ντόπιες πατροπαράδοτες γνώσεις και επιταγές. Άφηναν τη λάμψη της Σαλονίκης να τους θαμπώσει για λίγο, ποτέ όμως τόσο ώστε να χάσουν από τα

μάτια τους τις δικές τους αξίες και παραδόσεις, που τις διατήρησαν όλες με πίστη και προσήλωση. Άνθρωποι από την Καπουτζήδα (Πυλαία), το Αϊβάτι (Λητή), τη Μπάλτζα (Μελισσοχώρι), τα Δριμύκλαβα (Δρυμός), πηγαινοέρχονταν στις αγορές και τα παζάρια της, πουλούσαν και αντάλλασσαν τα προϊόντα τους, αγόραζαν ό, τι χρειαζόνταν από όσα ερχόταν εκεί από τόπους μακρινούς και τεχνίτες θαυμαστούς, κι έφευγαν για να γυρίσουν πίσω στη ζωή του τόπου τους. Ήταν πάντα αναγνωρίσιμοι από τις δικές τους τοπικές ιδιόμορφες και πανέμορφες ενδυμασίες, ιδιαίτερα τις γυναικείες. Τις διέσωσαν φορεμένες μέχρι τα μισά του 20ου αιώνα! Στα βυσσινοκόκκινα ήταν ντυμένη η γυναίκα του Δρυμού και του Μελισσοχωρίου. Κατάσαρκα φορούσε το κοντό, αθέατο απ' έξω, με άσπρο μάλλινο κορμό και μα-

Κείμενο
Μαρία Λαδά
hoth@hoth.gr

Εκ μέρους του Χορευτικού Ομίλου Θεσσαλονίκης

νίκια και σκούρα γαλάζια βαμβακερή ριγέ φούστα. Από πάνω έβαζε το πουκάμισο, πάνω ασπρογάλαζο βαμβακερό και κάτω, ως τη μέση της γάμπας, βυσσινί μάλλινο με κόκκινες ρίγες. Και πάνω απ' αυτά έβαζε τον σαγιά της. Τον γιορτινό, νυφιάτικο, ιερό σαγιά της. Το πανί του το ύφαινε μόνη της και ειδικοί τεχνίτες το έβαφαν, το αδιαβροχοποιούσαν (με κερί), το έραβαν και το κεντούσαν. Κόκκινη τόσο φοδράριζε τα μπροστινά του φύλλα κατά μήκος και το εσωτερικό των μανικιών. Ολοκέντητη με σχέδια βυζαντινά και νήματα μεταξωτά ήταν η μέσα πλευρά από τις γωνίες στα μπροστινά του φύλλα (σκούτες). Οι γωνιές αυτές και τα μανίκια φοριόταν ανασκουμπωμένα, αναποδογυρισμένα δηλαδή ώστε το κέντημα και η κόκκινη φόδρα να φαίνονται και να φαντάζουν. Μόνο στο πένθος ή μέσα

στην εκκλησιά οι γυναίκες κατέβαζαν τις σκούτες του σαγιά τους, από σεβασμό. Πάνω απ' το σαγιά, τη μέση τους έσφιγγε το φαρδύ βυσσινί ζωνάρι με τις κόκκινες και πράσινες ρίγες και μπροστά τους δενόταν ο φουτάς, όπως έλεγαν την ποδιά, κόκκινος με όρθιες γαλάζιες και πράσινες ρίγες και πολύχρωμα φουντώματα γύρω γύρω στο τελείωμα. Μάλλινο βυσσινί μαντήλι σταμπωτό, φερμένο από την Πόλη, σκέπαζε το κεφάλι τους. Έμπαινε στο μέτωπο χαμηλά και στερεωνόταν με την δεμένη πίσω μακριά ως τον ποδόγυρο μεταξωτή και πορτοκαλοκόκκινη ρέντα, που οι μεγάλες την κόνταιναν, την έκαναν ρεντούδι, για να μη «τις γελούν»... Τις κάλτσες τους τις έπλεκαν βαμβακερές ή μάλλινες, σκούρες και τα παπούτσια τους ήταν γουρουνοτσάρουχα ή δερμάτινα μαύρα βιδέλα. Μόνο η νύφη έβαζε στο γάμο της κόκκινες κάλτσες στολισμένες και κόκκινα δερμάτινα παπούτσια! Κι από τη μέρα εκείνη θα φορούσε και τον λουσάτο ριγέ κοκκινοκίτρινο καμουχά από μεταξωτό ανατολίτικο πανί ή τον πιο καθημερινό βαμβακερό αλατζά. Κλειστά κι αμάνικα φορέματα και οι δύο, ήταν το ενδυματολογικό σήμα κατατεθέν της παντρεμένης, τιμή της και καμάρι της... Έμπαιναν πάνω απ' το πουκάμισο και κάτω απ' το σαγιά...

Ολόκληρο το ντύσιμό τους συμπλήρωναν και στόλιζαν με κοσμήματα. Στο λαιμό κρεμούσαν το ασημογιόρντανο, στο στήθος καμάρων η κορδέλα με τα φλουριά, την ποδιά τη στόλιζαν οι ασημένιες αλυσίδες με τα νομίσματα. Στον κεφαλόδεσμο στερέωναν την ασημόφουνα, το τρεμουλιαστό περήφανο σουργούτσι, και τα βαριά και μακριά σκουλαρίκια, ενώ στην πλάτη κρεμόταν τα φανταχτερά καραγρόσια τους. Μπελετζίκια (βραχιόλια) και δαχτυλίδια στόλιζαν τα χέρια τους. Έτσι ντυμένες, οι γυναίκες της Μπάλτζας και του Δρυμού παντρεύτηκαν, τραγούδησαν, δούλεψαν, χόρεψαν και περπάτησαν στην ιστορία του τόπου τους διασχίζοντας το χρόνο, εκεί, δίπλα στη Σαλονίκη, φορώντας το σαγιά τους μέχρι τη δεκαετία του '60!! Περήφανες, ξεχωριστές και πάντα κοκκινοφορεμένες!





ago Children's Health and Wellness Center



MULTIPLE SPECIALISTS WORKING TOGETHER

Doctor:
Tina Sampalis
tss@agoomd.com

Telephone: 450-687-6888
Address: 3230, boul. Cure-Labelle
suite 305, Laval (Quebec) H7P 0H9



PEDIATRICS

agoomd.com

ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ

Γενική παιδιατρική	Αλλεργιολογία
Επείγοντα	Γαστρεντερολογία
Ενδοκρινολογία	Ουρολογία
Χειρουργική	Ορθοπαιδική
Πνευμονιολογία	Διαταραχές ύπνου
Εμβόλια	Ακοολογία
Εργαστηριακές Εξετάσεις	Μικροεπεμβάσεις
Ουροροομετρία	Υπέρηχος κύστεως

ΠΑΡΑΪΑΤΡΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Ψυχολογία
Ψυχοπαιδαγωγική
Ψυχοθεραπεία
Κοινωνική εργασία
Φυσιοθεραπεία
Λογοθεραπεία
Διατροφή

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ & ΣΧΟΛΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΑΤΟΜΙΚΑ	ΟΜΑΔΙΚΑ & ΣΧΟΛΙΚΑ
Ανατροφή παιδιών	Προγενετική εκπαίδευση
Διαζευγμένοι γονείς	Εργαστήρια για γονείς
Παιχνιδοθεραπεία	Πρώτες βοήθειες



ago Children's Health and Wellness Center

Tel: 450-687-6888, 3230, Cure-Labelle, Laval,
www.agoomd.com

Βαλεντίνος Τζέκας

Ο 20χρονος Έλληνας που πολεμά τα Fake News βραβεύεται στην Αμερική!



Κείμενο
Ευθύμιος Σαββάκης
savvakis_87@hotmail.com

Στα 18 του είδε την πρώτη του εφαρμογή να εξαγοράζεται από την άλλη άκρη του Ατλαντικού. Δύο χρόνια αργότερα, το «FightHoax», η εφαρμογή του για την ανίχνευση των fake news στον διαδίκτυο έχει τραβήξει πάνω του τα βλέμματα της παγκόσμιας tech σκηνής και τον συμπεριέλαβε στη λίστα 25 Under 25 του Internet Society! «Ο Βαλεντίνος Τζέκας είναι ένας συνηθισμένος νέος». Fake news! «Δεν είναι»!

«Η πρώτη μου επαφή με υπολογιστή, πρέπει να ήταν σε ηλικία που ακόμα έτρωγα... φρουτόκρεμα. Με τάζε ο πατέρας μου μπροστά σε ένα "θωρακισμένο", πλαστικό, βαρύ Windows 98 laptop της εποχής του. Έπαιζα ή τουλάχιστον νόμιζα ότι έπαιζα ναρκαλιευτή και μου άρεσε πολύ η στρογγυλή γυάλινη μπίλια που υπήρχε σαν ποντίκι (για όσους θυμούνται). Με μάγευε όλη η λογική του πώς ο ηλεκτρισμός, το πλαστικό και το γυαλί φέρνουν στα μάτια μου όλο αυτό το κατόρθωμα που λέγεται υπολογιστής!», αναφέρει γελώντας.

Στα 18 του, η πρώτη του εφαρμογή, το **«Near»**, τον καλωσόρισε στην ελληνική start up σκηνή, αποτέλεσε προέκταση του χεριού δεκάδων χιλιάδων Ελλήνων και λίγο καιρό αργότερα, ενώ τράβηξε τα βλέμματα Ευρωπαίων επενδυτών, εξαγοράστηκε από την άλλη άκρη του Ατλαντικού. Αρκετά καλά για έναν πρωτοετή (τότε) φοιτητή στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας!

«Το Near ήταν αρκετά ωραία εμπειρία, επειδή γνώρισα τη start up σκηνή, τις ανάγκες της, τους ανθρώπους της και πήρα νέες εμπειρίες και συμβουλές από τα 18 μου. It was all about the journey! Πρακτικά, ήταν μια μίξη του τότε Snap Chat με το Instagram. Ήταν ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον concept που στηρίχτηκε σε μία λογική, που τους επόμενους μήνες υιοθέτησε και το Instagram από μόνο του. Δεν ήταν ακριβώς κάτι το

πρωτοποριακό, αλλά ο τρόπος εκτέλεσης ήταν όμορφος, διότι ήμουν και εγώ ένας από τους χρήστες. Δηλαδή σαν teenager, ήξερα τι ήθελα σε ένα νέο app και τι όχι. Ένωθα την αγορά μου», επισημαίνει.

Η συζήτησή μας μεταφέρεται στο νέο του ψηφιακό παιδί, το **«FightHoax»**, ένα εργαλείο για την ανίχνευση των fake news στο διαδίκτυο, ένα φαινόμενο που έχει εξελιχτεί σε «καρκίνωμα» της σύγχρονης εποχής της πληροφόρησης.

«Το FightHoax είναι ένα πολυεργαλείο που αναλύει άρθρα ειδήσεων και παρουσιάζει κατά πόσο έμπιστο είναι αυτό που διαβάζει ο αναγνώστης. Στόχος του είναι να βοηθήσει τους δημοσιογράφους και τους καθημερινούς ανθρώπους να αναλύουν και να λαμβάνουν χρήσιμες πληροφορίες, σχετικά με μία οποιαδήποτε είδηση, μέσα σε δευτερόλεπτα. Επίσης, να βοηθήσει τους fact checkers να βελτιώσουν τη δουλειά τους για τη σωστή καταπολέμηση της μαζικής παραπληροφόρησης.

Συγκεκριμένα, με τη βοήθεια των μηχανών αναζήτησης, μπορεί να εκτελέσει μαζικές σαρώσεις σε ολόκληρο τον ιστό, ώστε να εντοπίσει τους παραγωγούς ψευδών ειδήσεων, να προτείνει καλύτερα αποτελέσματα αναζητήσεων και με τη βοήθεια των κοινωνικών δικτύων, να προειδοποιήσει τους χρήστες αν το κείμενο που διαβάζουν και είναι έτοιμοι να κοινοποιήσουν είναι ψευδές ή όχι», αναλύει και μας περιγράφει τους πυλώνες της λειτουργίας του.

«Αρχικά, αναλύεται η ιστορία και η φήμη της ιστοσελίδας που φιλοξενεί το άρθρο ειδήσεων. Είναι η σελίδα γνωστή για την συγγραφή πολλών ψευδών ειδήσεων (όπως το abcnews.com.co;), είναι γνωστή για τη δημοσίευση διαδοχικών αξιόπιστων άρθρων (όπως το Assosiated Press;) ή κάτι περισσότερο στη μέση (όπως το Fox News ή το Daily Mail;). Στη συνέχεια, το Fighthoax αναλύει τον συντάκτη του άρθρου και την ιστορία του. Είναι κάποιος γνωστός με ένα έμπιστο παρελθόν σε αξιόλογα ειδησεογραφικά πρακτορεία, είναι κάποιος καθηγητής Πανεπιστημίου ή κάποιος που δεν έχει ενεργό παρελθόν στη βιομηχανία ειδήσεων; Τελευταίο και πιο σημαντικό, αναλύεται το άρθρο. Από τη γλώσσα που χρησιμοποιείται για τα αναφερόμενα γεγονότα, συγκρίνει κάθε μικροσκοπική λεπτομέρεια του άρθρου με πιο

αξιόπιστα άρθρα σχετικά με το ίδιο θέμα. Ουσιαστικά, το FightHoax διαβάζει και καταλαβαίνει το άρθρο σαν άνθρωπος. Σκανάρεται ολόκληρο τον ιστό, όπως μια βάση δεδομένων, σε δευτερόλεπτα. Υπάρχουν αρκετές σημαντικές διαφορές με άλλα άρθρα που καλύπτουν το ίδιο γεγονός; Έχει το άρθρο αρκετές πληροφορίες για να συγκρίνουμε; Είναι καλή η γραπτή γλώσσα; Αυτοί είναι οι 3 κύριοι πυλώνες του FightHoax», εξηγεί, προτού σταθεί στα γεγονότα που τον οδήγησαν να ασχοληθεί με το φαινόμενο.

«Οι Αμερικανικές εκλογές ταρακούνησαν κυριολεκτικά τον κόσμο. Ξαφνικά άρχιζαν από το πουθενά να ξεπροβάλουν φήμες και ψεύτικες ειδήσεις που ήταν κατά, τόσο του Τραμπ όσο και της Χίλαρι. Το πιο viral false news article είχε τον τίτλο «Pope endorshes Donald Trump». Λίγο πριν τις εκλογές έφτασε σε εκατομμύρια μάτια και απέσπασε εκατομμύρια shares και likes. Ήταν τρομακτικό το πόσοι το πίστεψαν και το κοινοποίησαν στους φίλους τους.

Το φαινόμενο, μάλιστα, έχει απίστευτες προεκτάσεις. Το περιοδικό Wired, σε έρευνα του, ανακάλυψε πως ένας φοιτητής έβγαζε χιλιάδες δολάρια κάθε μήνα δημοσιοποιώντας ψεύτικες ειδήσεις. Αργότερα, μάλιστα, παράτησε τις σπουδές του για να ασχοληθεί full-time με τη συγγραφή παραπλανητικών ειδήσεων. Έτσι, την περσινή χρονιά, οι ψευδείς ειδήσεις και η παραπληροφόρηση "χτύπησαν", σύμφωνα με το πρακτορείο Reuters ιστορικά ρεκόρ. Το κακό είναι ότι οι άνθρωποι πιστεύουν οτιδήποτε διαβάζουν στο ιντερνετ. Αυτό που με φοβίζει είναι πως ό,τι διαβάζουμε, το καταναλώνουμε αμέσως και δεν το σκεφτόμαστε ώριμα. Δεν έχουμε κριτική σκέψη.

Τα fake news δεν επηρεάζουν μόνο χρηματιστήρια και επιχειρήσεις. Πάνω απ' όλα επηρεάζουν τη σκέψη, τις ψήφους και τις αντιδράσεις των ανθρώπων. The time to reduce this social issue, is now! Οπότε μια μέρα εκατοσα και σκέφτηκα: "Μπορώ να δημιουργήσω κάτι που θα αναλύει news articles και θα προειδοποιεί τον αναγνώστη για οτιδήποτε ύποπτο, όπως η χρήσης της προπαγανδιστικής γλώσσας; Μπορώ να φτιάξω κάτι που, μέσα σε δευτερόλεπτα, θα κάνει ότι ακριβώς κάνουν οι fact checkers και θα ενημερώνει αν το άρθρο που διαβάζεις είναι αληθινό ή απάτη; Έτσι γεννήθηκε το Fighthoax».

Ο ίδιος στα 20 του ανήκει ήδη στη λίστα 25Under25 του Internet Society, επίτευγμα με παγκόσμια ακτινοβολία. Μάλιστα, πριν λίγο καιρό ταξίδεψε μέχρι την Αμερική για να βρεθεί ανάμεσα στους κορυφαίους εκπρόσωπους της tech σκηνής.

«Όταν στα 20 σου βάζεις τον πήχη τόσο ψηλά, ο μόνος δρόμος που μπορείς να ακολουθήσεις είναι προς την κορυφή. Η λίστα 25Under25 του Internet Society είναι μια διακρίση που πάνω απ' όλα θα σου προσφέρει ενδιαφέρουσες συνεργασίες και γνωριμίες με Pioneers της παγκόσμιας tech σκηνής.

Η απονομή για το 25Under25 αλλά και του Internet Hall of Fame πραγματοποιήθηκε στο Λος Άντζελες. Ήταν ένα πενήθημερο γεμάτο με leadership και networking events. Είμαι ενθουσιασμένος που γνώρισα φοβερούς ανθρώπους και άκουσα από κοντά τις ιστορίες, τα λάθη και τις νίκες τους», τονίζει ενθουσιασμένος, προτού στείλει το δικό του μήνυμα στους συνομηλίκους του που μπορεί να διαβάζουν αυτή τη συνέντευξη.

«Talk less, do more. Όσα προβλήματα κι αν υπάρχουν, ας κοιτάμε πάντα το πώς μπορούμε να κερδίσουμε. Η μιζέρια είναι χειρότερη από την φτώχεια, οπότε καιρός είναι να βγούμε σαν χώρα στην αντεπίθεση!», καταλήγει.

«Η πρώτη μου επαφή με υπολογιστή, πρέπει να ήταν σε ηλικία που ακόμα έτρωγα φρουτόκρεμα.



Χριστίνα Μπουτάρη

Μια γυναίκα στην Νέα Υόρκη!



Πως μπορεί να συνεχίσει αυτή η αυξητική τάση;

Χρειάζεται δουλειά από όλους μας. Από τους φορείς του ελληνικού κρασιού, όπως η ΕΔΟΑΟ (Εθνική Διεπαγγελματική Οργάνωση Αμπέλου και Οίνου), από όλους τους παραγωγούς τόσο σε επίπεδο οινολογικό όσο και σε επίπεδο προώθησης και Marketing, από τους εισαγωγείς, τους διανομείς και βέβαια όλους αυτούς που πωλούν το κρασί στον τελικό καταναλωτή, είτε αυτοί είναι υπάλληλοι σε κάποια κάβα (Liquor Store), Super Market, είτε είναι οινοχόοι (sommelier) ή σερβιτόροι σε κάποιο εστιατόριο. Χρειάζεται από όλους μας δουλειά σε όλα τα επίπεδα της «αλυσίδας».

Ποιες είναι οι ιδιαιτερότητες που ξεχωρίζουν το Ελληνικό κρασί;

Η τάση σε πολλά προϊόντα τα τελευταία χρόνια είναι η διαφοροποίηση, το κάτι διαφορετικό και καινούριο που θέλει ο καταναλωτής να δοκιμάσει ή την καινούρια εμπειρία που θέλει να ζήσει. Ιδιαίτερα οι “millennials”, οι οποίοι είναι αυτοί που αποτελούν και τον κινητήριο μοχλό της κατανάλωσης κρασιού στις ΗΠΑ. Το Ελληνικό κρασί μπορεί να πατήσσει ακριβώς σε αυτή την ανάγκη και όχι μόνο ελληνικής και γενικότερα, της μεσογειακής κουζίνας. Ήταν και είναι πάντα εκεί για να συνοδεύσει το φαγητό αλλά παράλληλα και τις στιγμές των ανθρώπων. Το ελληνικό κρασί μπορεί να τα προσφέρει όλα αυτά.

Υπάρχει κάποιο στρατηγικό πλάνο προώθησης στην Αμερική συγκεκριμένων ποικιλιών;

Το ελληνικό κρασί είναι από τους λίγους κλάδους στην Ελλάδα που έχει οργανωμένο στρατηγικό σχέδιο και πλάνο προώθησης για την αγορά των ΗΠΑ, το οποίο με την βοήθεια χρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης «τρέχει» από το 2010 με πολύ καλά αποτελέσματα όπως φαίνεται και από την αύξηση των πωλήσεων στην Β. Αμερική.

Κείμενο
Δημήτρης Αποστολίδης
dimitriapostolidi@gmail.com

Τι χρειάζεται για να γίνει γνωστό το Ελληνικό κρασί στους Αμερικάνους;

Πολύ δουλειά από όλους, εκπαίδευση και συνεργασία! Η αμερικανική αγορά είναι μεγάλη και με πολλές ευκαιρίες, αλλά απαιτεί σκληρή δουλειά, συνέπεια και συνεργασία. Δεν είναι εύκολο και συνεχίζει να αποτελεί «hand sell» όπως το ονομάζουν. Δεν είναι ακόμα έτοιμος ο Αμερικάνος να απλώσει το χέρι στο ράφι ή να ανοίξει έναν κατάλογο κρασιών σε ένα Αμερικάνικο εστιατόριο και να διαλέξει ελληνικό κρασί αντί καλιφορνέζικο ή γαλλικό ή ιταλικό. Πρέπει κάποιος που εμπιστεύεται να του το προτείνει (ο σερβιτόρος, ο sommelier, ο υπάλληλος στην κάβα ή το Super Market). Από την εμπειρία μου όμως μπορώ να πω ότι αν το δοκιμάσει θα του αρέσει σίγουρα και θα θέλει να το ξαναβρεί.

Πως μπορεί να βοηθήσει ο τουρισμός στην Ελλάδα την προσπάθεια αυτή;

Πιστεύω ότι η δουλειά που πρέπει να κάνουμε όλοι μας, τόσο οι Έλληνες παραγωγοί όσο και οι φορείς στην Ελλάδα, είναι εξίσου σημαντική. Ένας ξένος επισκέπτης αν δοκιμάσει επώνυμο εμφιαλωμένο κρασί στην Ελλάδα και του αρέσει, οι πιθανότητες να το ψάξει και στην χώρα του είναι πολύ μεγαλύτερες από το να του προσφέρουμε ένα ανώνυμο χύμα κρασί που απλά θα το συνδέσει με μια, συνήθως όμορφη εμπειρία στην Ελλάδα, χωρίς όμως να μπορέσει να το βρει ποτέ στην χώρα του. Όσο περισσότερο μένω στο εξωτερικό τόσο περισσότερο συνειδητοποιώ την ομορφιά της χώρας μας, αλλά και όσων έχει να προσφέρει. Πρέπει λοιπόν να το κατανοήσουμε, να μην το θεωρούμε δεδομένο και να είμαστε εμείς οι ίδιοι αλλά και τα προϊόντα μας οι καλύτεροι πρεσβευτές της χώρας για τους τουρίστες που μας επισκέπτονται. Μόνο τότε θα μπορέσουν τα προϊόντα μας να διαπρέψουν και στο εξωτερικό.

www.boutari.gr

www.newwinesofgreece.com/en/home/index.html
www.keosoe.gr/marketingbranding/ethniki-stratigiki-marketing.html

Μην αρχίζεις τη μουρμούρα

Πόσοι ακόμα;...

Είναι η είδηση που υπάρχει σε όλα τα μέσα ενημέρωσης κάθε μέρα. Χωρίς υπερβολή. Κάθε μέρα! Οι τίτλοι πάνω-κάτω οι ίδιοι... "Θρήνος! Έσβησε στην άσφαλτο". "Σοκ! Δυο εικοσάχρονα παιδιά, θυσία στο βωμό της ασφάλτου". "Ξεκληρίστηκε οικογένεια"...

Δεν περνάει ολόκληρο 24ωρο στην Ελλάδα, χωρίς να συμβεί κάποιο θανατηφόρο τροχαίο δυστύχημα.

Τώρα, πριν αρχίσω να γράφω, διάβασα τα δύο σημερινά. Δυο σμηνίτες, ο ένας 25 κι ο άλλος 19 χρονών το πρωί, σε μετωπική σύγκρουση με φορτηγό. Και ένα παιδί 13 χρονών, συνεπιβάτης σε μοτοσικλέτα. Χωρίς κράνος φυσικά. Κι αυτά, έγιναν γνωστά, επειδή υπήρξαν θανάσιμοι τραυματισμοί. Τα υπόλοιπα είκοσι-τριάντα (εκεί κυμαίνεται ο ημερήσιος αριθμός των τροχαίων πανελλαδικά) δεν βγαίνουν παραέξω γιατί δεν είναι "πιασάρικα" σαν είδηση. Μικρότεροι τραυματισμοί περνούν στο ντούκου, ασχέτως αν τα θύματα "καταλήξουν" αργότερα από τα τραύματα τους. Έτσι καταγράφεται άλλη αιτία θανάτου και ούτε καν προσμετρώνται στα θύματα τροχαίων. Που είναι πάνω-κάτω γύρω στα χίλια plus κάθε χρόνο. Ένα ολόκληρο χωριό. Κι αν μιλήσουμε για την "παραγωγή" που έχουμε ως χώρα σε άτομα με κάθε μορφής αναπηρία, συνέπεια τροχαίου, αγγίζουμε περίπου τις εξήντα με εβδομήντα χιλιάδες. Κάθε χρόνο!

Στην Ελλάδα του 2017 είναι γνώριμες οι εικόνες.

Οδηγοί χωρίς ζώνες, επειδή, βλακωδώς, πιστεύουν ότι "θα κρατηθούν" από το τιμόνι αν "γίνει κάτι" τη στιγμή που η Φυσική λέει πως είμαστε μάζα επί ταχύτητα τη στιγμή πρόσκρουσης σε σταθερό σημείο. Δηλαδή, είσαι 70 κιλά και πας με 50 χιλιόμετρα; Θα εκτιναχθείς με τη δύναμη 3500 κιλών! Πως λοιπόν θα "κρατήσεις" τρεισήμισι τόνους; Θυμάμαι πριν σχεδόν είκοσι χρόνια, μπορεί και περισσότερα, τον Τάσο τον Ιαβέρη, τον γνωστό οδηγό αγώνων, να προσπαθεί από τότε να αφυπνίσει συνειδήσεις. Με ζήλο, με πείσμα, με μια εμμονή σχεδόν εκνευριστική. Και να μην τον ακούει κανένας! Τουλάχιστον από εκείνους που θα έπρεπε να ακούσουν. Αυτοί που μπορούν να κάνουν κάτι. Όχι μόνο σε επίπεδο τιμωρίας. Όταν φτάνει αυτή η ώρα, σημαίνει ότι είναι ήδη αργά. Σε επίπεδο εκπαίδευσης!

Είκοσι τόσα χρόνια φωνάζει αυτός ο εξαιρετικός άνθρωπος, και δεν βάζω τη λέξη σε εισαγωγικά γιατί όντως ΦΩΝΑΖΕΙ, ότι αυτό που πρέπει να γίνει είναι να εκπαιδευτεί η συνείδηση του κόσμου! Παιδεία χρειάζεται, όχι ευχολόγια και "χτύπα ξύλο".

Όταν έστησε την πρώτη και μοναδική τότε, σχολή ασφαλούς οδήγησης που υπήρχε στην Ελλάδα, τα μαθήματα στους νέους τα έκανε δωρεάν. Βοηθόι του και εκπαιδευτές, οι τρεις γιοι του (άξιοι συνεχιστές του ονόματος του) άνθρωποι όπως κι αυτός με εξαιρετικό ήθος, καλосύνη και πνεύμα, (και κάπου εδώ σκέφτεσαι πως πρέπει να έχει κάνει πολύ καλή δουλειά μαζί τους η μητέρα τους) είχαν σαν μότο τους, πως αν έστω και ένας ή μία, γλιτώσει την "κακία στιγμή" γιατί θα ξέρει ακριβώς τι να κάνει, αυτό θα είναι το κέρδος τους! Και συνεχίζουν μέχρι σήμερα, να επιμένουν, να εκπαιδεύουν, να κάνουν παρουσιάσεις και ομιλίες σε σχολεία και στρατόπεδα αφιλοκερδώς, να τσιγκλάνε σαν αλογόμυγες τις κοιμισμένες φοράδες που στρογγυλοκάθονται σε γραφεία και (δεν) παίρνουν αποφάσεις. Κόντρα στον παραλογισμό της αδιαφορίας όλων των κυβερνήσεων, που επιμένουν να μην προχωρούν σε ριζικές αλλαγές του συστήματος και που αφήνουν το ισχύον σύστημα να μοιράζει διπλώματα σε ανθρώπους που εξετάστηκαν στο παρκάρισμα και στην οπισθογωνία. **Ποιος σκοτώθηκε παρκάροντας;**

Δίδαξε στον καινούριο οδηγό πώς να αντιδράσει αν πεταχτεί ένα παιδί ξαφνικά μπροστά του. Πώς να οδηγήσει σε ολισθηρή κατωφέρεια ή ανηφόρα. Τι να κάνει όταν δει το φορτηγό να έρχεται κατά πάνω του (εκτός από προσευχή...). Μάθε του κάτι χρήσιμο τέλος πάντων! Και μετά δώσε το δίπλωμα. Το οποίο πρέπει να του αφαιρέσεις και να τον πας μέσα για πολλά χρόνια, αν τον πιάσεις να οδηγεί υπό την επήρεια αλκοόλ. Όχι να τη σκαπουλάρει με ένα πρόστιμο και να ξαμολείται πάλι στους δρόμους. Κουράστηκε να διαβάζω κάθε μέρα για τον χαμό νέων ανθρώπων! **Πόσοι πρέπει να "φύγουν" ακόμα για να αλλάξει κάτι σ' αυτή τη χώρα;**

ΣενARIOγράφος
Έλενα Σολωμού



**Παιδεία
χρειάζεται,
όχι ευχολόγια
και "χτύπα ξύλο"**



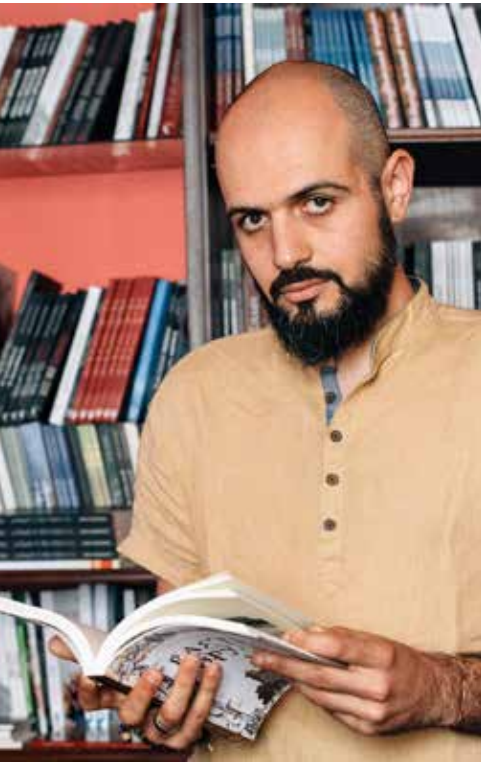
Αρχαίες λύρες από το Κιλκίς στο Hollywood!

Οι τίτλοι τέλους του Ben Hur άρχισαν να πέφτουν τη στιγμή που το λεωφορείο που με μετέφερε από τη Θεσσαλονίκη στο Κιλκίς έφτανε στον προορισμό του. Η ταινία ήταν εντυπωσιακή. Περισσότερο, όμως, εντυπωσιακό ήταν το γεγονός ότι μέρος του music theme της ταινίας του Hollywood προήλθε από μία αρχαία λύρα που κατασκευάστηκε από την οικογένεια Κουμαρτζή που θα συναντούσα σε λίγη ώρα!

«Η παράδοση της οικογένειάς μας με τη μουσική γυρνάει πίσω στον χρόνο αρκετές δεκαετίες, όταν ο πατέρας μου άρχισε να πειραματίζεται και να μαθαίνει (ως αυτοδίδακτος) έγχορδα μουσικά όργανα. Κάπως έτσι, εγώ και τα αδέρφια μου μεγαλώσαμε σε ένα σπίτι γεμάτο μουσική. Πλέον, υπάρχει τεράστια εμπειρία στην κατασκευή ποιτικών (κατασκευαστικά και μουσικά) παραδοσιακών μουσικών οργάνων όπως μπουζούκια, τζουράδες, μπαγλαμάδες και κρουστά «μπεντίρ».

Παράλληλα, η Luthieros Music Instruments έχει εξαιρετική φήμη παγκοσμίως για τις ανακατασκευές μίας πλήρους γκάμας αρχαίων μουσικών οργάνων: αρχαία λύρα, χέλυσ και βάρβιτος, φόρμινξ, επιγώνιον, αρχαία κιθαρίς (με σύστημα τρέμουλου – vibrato), σαμβύκης κ.λπ., ενώ το τμήμα R&D της οργανοποιίας (research & development) εργάζεται διαρκώς πάνω σε νέα projects, με το πιο πρόσφατο που ανακοινώσαμε να είναι ο “Σπόρος της Μουσικής”, ένα έγχορδο μουσικό όργανο στο μέγεθος μπαγλαμά που είναι κουρδισμένο με τέτοιο τρόπο, ώστε ακόμα και στα χέρια του μη γνώστη μουσικής να μην μπορεί να “φαλτσάρει”. Αποτελεί ένα πραγματικά μοναδικό project, μιας και μόλις μέσα σε λίγες ημέρες είναι δυνατόν ένας μη μουσικός να έχει μάθει ένα πλούσιο ρεπερτόριο 30-40 κομματιών κάθε είδους», τονίζει ο Νικόλαος Κουμαρτζής, συνιδρυτής και R&D coordinator στην οικογενειακή επι-

Κείμενο
Ευθύμιος Σαββάκης
savvakis_87@hotmail.com



Η Luthieros Music Instruments έχει εξαιρετική φήμη παγκοσμίως για τις ανακατασκευές μίας πλήρους γκάμας αρχαίων μουσικών οργάνων.

χείρηση και στέκεται στο ταξίδι που κάνουν τα όργανα από το Κιλκίς σε κάθε άκρη της γης!

«Αρχαία και παραδοσιακά μουσικά μας όργανα έχουν ταξιδέψει σε αναπάντεχα μέρη του πλανήτη, όπως η Βραζιλία, η Αργεντινή, η Χαβάη, η Σουηδία, η Γερμανία, η Αυστραλία, η Ταϊβάν, οι ΗΠΑ, η Μεγάλη Βρετανία κ.α. Στη Σαουδική Αραβία στείλαμε πριν από λίγες μέρες το πρώτο μας αρχαίο μουσικό όργανο. Ο μουσικός που μας προσέγγισε γνώριζε ότι δεν είχαμε κατασκευάσει παλαιότερα το όργανο που αναζητούσε. Αυτό που γνώριζε, όμως, ήταν το πώς προσεγγίζουμε την ανακατασκευή αρχαίων οργάνων, τη σοβαρότητα της έρευνας που προηγείται, καθώς και τη φήμη μας σε διεθνές επίπεδο. Κάπως έτσι, αναλάβαμε την ανακατασκευή της Λύρας του Αρμαγεδδών από την αρχή έως το τέλος: από την αναζήτηση πληροφοριών, τη μελέτη των αρχαίων πηγών, την κατασκευή σειράς μοντέλων και τον πειραματισμό πάνω σε αυτά, έως την τελική επιλογή του ιδανικού οργάνου. Το τελικό αποτέλεσμα ήταν πέρα των προσδοκιών μας, καθώς και του ίδιου του μουσικού. Η ικανοποίηση μας όταν λάβαμε τα πρώτα του σχόλια είναι αυτό που μας κάνει να πιστεύουμε στην τέχνη μας και να την υπηρετούμε με το ίδιο μεράκι, ανεξαρτήτως της πορείας μας όλα αυτά τα χρόνια», προσθέτει.

Η συζήτησή μας πηγαίνει στο Hollywood και στη συμμετοχή στην ταινία «Ben Hur». Επίτευγμα που τον κάνει να χαμογελά γενναίοδωρα.

«Η φήμη μας μεγαλώνει όχι λόγω κάποιου έξυπνου επικοινωνιακού τρικ, αλλά εξαιτίας του word-of-mouth. Κάπως έτσι λοιπόν, δεχθήκαμε πριν από δύο χρόνια ένα email από κάποιον Marco Beltrami. Και λέω “κάποιον”, διότι τότε δεν γνωρίζαμε με ποιον ήμασταν σε επικοινωνία. Όπως πολλοί μουσικοί πριν από αυτόν, ο κ. Beltrami μας ζητούσε τη συνδρομή μας κατά την επιλογή κάποιων αρχαίων μουσικών οργάνων για τη συλλογή του. Όσο λοιπόν μιλούσε ο Θεodorής, ο μικρός μου αδερφός και υπεύθυνος επικοινωνίας της οργανοποιίας, για τις ανάγκες του τόσο υποψιαζόμασταν ότι δεν επρόκειτο για κάποιον μεμονωμένο καλλιτέχνη. Κάνοντας, λοιπόν, μία αναζήτηση στο διαδίκτυο, σύντομα ανακαλύψαμε ότι απέναντι μας είχα-

με έναν αναγνωρισμένο αμερικανό μουσικοσυνθέτη, δημιουργό δεκάδων music themes για χολιγουντιανές blockbuster ταινίες όπως οι Resident Evil, Hel IBoy, Wolverine κ.λπ. Υπήρξε, μάλιστα, υποψήφιος και για Όσκαρ καλύτερης μουσικής, για τις ταινίες του 3:10 Yuma και Hurt Locker!

Κάπως, έτσι, λοιπόν τα αρχαία μουσικά μας όργανα “μπήκαν” στον μαγικό κόσμο του Hollywood, στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, όντας μέρος της μουσικής επένδυσης της ταινίας Ben-Hur! Δίχως κάποια μεγάλη διαφημιστική ομάδα να μας προωθεί, αλλά κάνοντας αυτό στο οποίο είμαστε καλοί και αγαπάμε: να κατασκευάζουμε μουσικά όργανα, έχοντας ως προτεραιότητα τις εκάστοτε ανάγκες κάθε μουσικού.

Όταν, μάλιστα, παρακολουθήσαμε την ταινία, το συναίσθημα ήταν υπέροχο. Αν και οι αρχαίες λύρες εν μέρει “χάνονται” μέσα στον πλούτο των μουσικών οργάνων που χρησιμοποιήθηκαν για το music theme του Ben Hur, και μόνο το ό,τι γνωρίζεις πως κάτι που έφτιαξε ο πατέρας σου με τα χέρια του θα ακουστεί από δεκάδες εκατομμύρια κόσμου σε όλη την υφήλιο ανατριχιάζεις!», περιγράφει, κάνοντας αναφορά στα άμεσα μελλοντικά σχέδια της οικογένειας. «Εντός του Οκτώβρη δύο μουσικοί μας, ο Δημήτρης Λάμπας και ο Ιορδάνης Κουμαρτζής, είναι καλεσμένοι για μία σειρά συναυλιών στο Hong Kong όπου θα χρησιμοποιήσουν όργανά μας, ενώ την ίδια περίοδο, θα εγκατασταθεί και μία μόνιμη έκθεση αρχαίων μουσικών οργάνων και αρχαίων επιτραπέζιων στρατηγικής στην πόλη της Θεσσαλονίκης, σε έναν εξαιρετικό χώρο δίπλα στην αρχαία Ρωμαϊκή Αγορά. Όπως γίνεται κατανοητό, πλέον η ενασχόληση μας με την αρχαία και σύγχρονη οργανοποιία γίνεται πολυσύνθετη», καταλήγει.



Boomerang

Η αισθητική, οι συνεργάτες, τα θέματα αλλάζουν στο περιοδικό, όμως η μουσική θα έχει πάντα μια ξεχωριστή θέση για να μπορούμε να επικοινωνούμε, αν θέλετε και με νότες. Ευτυχώς συνεχίζουν να βγαίνουν ωραία τραγούδια παιδιά! Τα έχουμε ανάγκη στη ζωή μας όπως τις ανάσες μας και ένα βλέμμα αγάπης. Να επιστρέφουν όλα, συναισθήματα και ευτυχίες και να γίνονται ένα με εμάς, σαν boomerang που πετάει στον αέρα και γυρνάει πίσω... ή έστω σαν cd που ξαναπαίζει από την αρχή! Καλώς ήρθατε...



Ο Monsieur Minimal κυκλοφόρησε το, ίσως, καλύτερο άλμπουμ του!

Και λέω ίσως, επειδή έχω έτσι κι αλλιώς αδυναμία στις κυκλοφορίες του, από το «Lollipop» του 2008 μέχρι σήμερα, οπότε κρατάω μια επιφύλαξη για ποιο τελικά είναι το καλύτερο του άλμπουμ. Από την άλλη βέβαια, δε μας νοιάζει και πολύ... αυτό που μετράει είναι πως ο Monsieur Minimal συνεχίζει να γράφει ωραία τραγούδια, να εκπλήσσει με τις συνεργασίες του και να μεταφέρει ακόμα τη θετική του ενέργεια μέσα από ωραίες μουσικές και vocals. Το «**Erotica**» ξεκίνησε το ταξίδι του από το περασμένο καλοκαίρι ακόμα, όταν κυκλοφόρησε ως single η «Αγκαλιά» και συνέχισε με τη συνεργασία – έκπληξη στο τραγούδι «Στιγμή», όπου ο **Δάκης** μας θυμίζει πόσο υπέροχος ήταν τη δεκαετία του '70 και παραμένει μέχρι σήμερα! Τώρα, κυκλοφορεί το πέμπτο ολοκληρωμένο άλμπουμ (δεύτερο με ελληνικό στίχο) του pop καλλιτέχνη και γίνεται αυτόματα το soundtrack του φετινού φθινοπώρου μας! Εκτός από τα ήδη γνωστά τραγούδια, θα βρείτε μέσα συμμετοχές από **Ανδριάνα Μπάμπαλη** (υπέροχο «Φλερτ») , Kid Moxie και Τζένη Καπάδαη, καθώς και άλλα τραγούδια που θα αγαπήσετε.



Κινηματογράφος Η νέα ταινία του Γιώργου Λάνθιμου βγαίνει στις αίθουσες!

Ο «Κυνόδοντας», οι «Άλπεις» και ο «Αστακός» είναι ταινίες που είτε σου αρέσουν, είτε όχι παραδέχεσαι πως ο σκηνοθέτης τους ξέρει να αναδεικνύει τη δική του, ιδιαίτερη ταυτότητα. Ο Γιώργος Λάνθιμος ξεχωρίζει με τις ταινίες που δημιουργεί και καταφέρνει πάντα να διχάσει κοινό και κριτικούς, αλλά στο τέλος είναι αυτός που πάει το έργο του ένα βήμα πιο μπροστά. Η νέα του ταινία, σε σενάριο και πάλι του **Ευθύμη Φιλίππου**, με τίτλο «**The killing of a sacred deer**» έχει πρωταγωνιστές τον **Κόλιν Φάρελ** και τη **Νικόλ Κίντμαν** και βγαίνει στις αίθουσες στις αρχές του Νοεμβρίου. Οι κριτικές είναι ιδιαίτερα κολακευτικές για τον έλληνα σκηνοθέτη και οι προβλέψεις μιλάνε για μια ταινία που θα διακριθεί και σε απονομές βραβείων. Θα δούμε σύντομα αντιδράσεις από το κοινό, που είναι και ο τελικός κριτής...

Κείμενο
Γιώργος Σταυρακίδης
g.stavrakidis@gmail.com



> Σαν Ραδιόφωνο

Ο Σταύρος Μύθος επιλέγει τραγούδι και μιλάει γι'αυτό!

ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΚΛΕΙΣΤΑ - Γιώτα Νέγκα
Το τραγούδι ξεκινάει και ζητάω από τον Σταύρο να μου πει αυτά που σκέφτεται. Αυτά που θα έλεγε στους ακροατές του σε μια από τις εκπομπές του... «Τα τραγούδια είναι βάλσαμο. Γι' αυτό και πάντα θα τα ψάχνω. Στίχο – στίχο. Πάντα να ψάχνεις τα τραγούδια. Αυτά ξέρουν, ξέρουν ότι θα σε ξεκλειδώσουν στα εύκολα και τα δύσκολα. Στα εύκολα, εκεί που θεωρείς πως ακόμα και ο θόρυβος από το σκουπιδιάρικο μέσα στη νύχτα παίζει μόνο για σένα. Για την ευτυχία σου. Στα δύσκολα. Για κάτι βράδια του φθινοπώρου. Που το μόνο που θέλεις είναι ένα ποτήρι κρασί, το soundtrack και μια αγκαλιά για να κουμπώσεις. «Και σε παίρνω αγκαλιά με τα μάτια κλειστά», εκεί που η φωνή της Γιώτας Νέγκα ακουμπάει με λαχτάρα στους στίχους και την μουσική του Παναγιώτη Κаланτζόπουλου. Άλλη μια βραδιά του φθινοπώρου, που το τραγούδι από το διπλανό παράθυρο μοιάζει με βάλσαμο..»

*Ο Σταύρος Μύθος είναι ραδιοφωνικός παραγωγός στον Ερωτικό 9,48 Καθημερινά 17.00 με 21.00

> Το Πρόσωπο του μήνα Γιώργος Νανούρης

Απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του Ωδείου Αθηνών και του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, ο Γιώργος Νανούρης μπορεί να έγινε αρχικά γνωστός από τη συμμετοχή του στην κινηματογραφική ταινία «Το γαλάζιο φόρεμα» και τον τηλεοπτικό του ρόλο στην απογευματινή σειρά «Μυστικά της Εδέμ», αλλά προτεραιότητα του αποτελεί το θέατρο, τόσο ως ηθοποιός όσο και ως σκηνοθέτης. Το 2011 σκηνοθετεί το «Γκρης Ηλέβεν» στο Ίδρυμα Μ. Κακογιάννη, ενώ μετά από μια σειρά παραστάσεων, παρουσιάζει το 2015 την «**Σονάτα του σεληνόφωτος**» όπου σκηνοθετεί τον λόγο του Ρίτσου, με μουσική του Σ. Ξαρχάκου και ερμηνείες της Μαρινέλλας. Η καταξίωση έρχεται με την διασκευή και σκηνοθεσία στο «**Βιβλίο της Κατερίνας**» του Αύγουστου Κορτώ, όπου η Λένα Παπαληγούρα ενσαρκώνει την Κατερίνα και συγκλονίζει με την ερμηνεία της μέχρι και σήμερα που έχει ξεπεράσει τις 45.000 των θεατών σε πόλεις της Ελλάδας, αλλά και του εξωτερικού, ενώ συνεχίζει και φέτος με καινούριες παραστάσεις. Το «**Χειρόγραφο**» με την Χάρης Αλεξίου πάνω στη σκηνή, σε κείμενο δικό της και σκηνοθεσία του ταλαντούχου κύριου Νανούρη αποτελεί ακόμα μια ιδιαίτερη στιγμή στη πορεία του. Η συμμετοχή του στο video clip της Δήμητρας Γαλάνη για το τραγούδι της «**Ευτυχισμένοι Άνθρωποι**» βάζει ακόμα μια πινελιά στον χρωματιστό πίνακα της ζωής του... Η επιτυχία του «**Αφέντης και δούλος**» με συμπρωταγωνιστή τον Δημήτρη Λιγνάδη, τους φέρνει και πάλι φέτος στη σκηνή του θεάτρου για δεύτερη σεζόν μέχρι τις αρχές του Νοέμβρη, ενώ στα καινούρια που θα κάνει αυτή τη χρονιά, είναι το έργο «**Ένας άνθρωπος επιστρέφει στην πατρίδα του πιστεύοντας ότι θα τον σκοτώσουν και τον σκοτώνουν**» από αρχές του Δεκέμβρη στο ιστορικό Υπόγειο του Θεάτρου Τέχνης, με την Ρούλα Πατεράκη στον πρωταγωνιστικό ρόλο και σκηνοθεσία της Ιόλης Ανδρεάδη. Ο Γιώργος Νανούρης είναι μια σημαντική περίπτωση ανθρώπου που επικοινωνεί την τέχνη του μέσα από όσα του δίνουν ψυχή. Κι αυτή την επιστρέφει στο κοινό του με εξαιρετικές δουλειές... Πρόσωπο του μήνα, επειδή είναι αυτός που είναι. Αρκεί...



Γιώργος Νανούρης

5 Τραγούδια που πρέπει να ακούσετε...

1. «**ΑΓΑΠΑ ΜΕ ΚΑΙ ΠΟΥΛΑ ΜΕ**» - Η Μελίνα Κανά σε ένα ζεϊμπέκικο που της έγραψαν ο Θέμης Καραμουρατίδης και η Λήδα Ρουμάνη. Η ερμηνεία της πάντως, υπέροχη!
2. «**Ο ΜΟΝΟΣ ΚΑΙ Η ΜΟΝΗ**» - Από την «Τρίτη Έξοδο» του Σπύρου Παρασκευάκου και του Γιάννη Βασιλόπουλου, η Δήμητρα Σελεμίδου μοιράζεται αυτό το τραγούδι με τον Φοίβο Δεληβοριά!
3. «**ΜΕΓΑΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ**» -Οι Opera Chaotique κυκλοφορούν το πρώτο τραγούδι τους με ελληνικό στίχο και συγκεκριμένα, μελοποιούν στίχους του Ανδρέα Εμπειρίκου. Μαζί τους, ο Μίλτος Πασχαλίδης και ο Ισραηλινός Roy Smila στο Περσικό βιολί.
4. «**ΕΣΕΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩ**» - Η Παυλίνα Βουλγαράκη κυκλοφορεί καινούριο άλμπουμ κι αυτό το τραγούδι είναι εξαιρετικό!
5. «**ΤΟ ΡΙΖΙΚΟ ΜΟΥ**» - Η φωνή του Ζαχαρία Καρούνη θα με συγκινεί για πάντα. Ειδικά όταν τραγουδάει μεγάλα τραγούδια όπως αυτό. Από το καινούριο του άλμπουμ «Αποστολή»

Το «Εισιτήριο» του Νίκου Πορτοκάλογλου

Πόσο ωραίο είναι μερικοί καλλιτέχνες να παραμένουν «έφηβοι» και ονειροπόλοι σε όσα γράφουν, τραγουδούν και επιλέγουν να παρουσιάσουν στο κοινό τους! Ένας από αυτούς, είναι ο Νίκος Πορτοκάλογλου που κυκλοφόρησε πρόσφατα το 18ο άλμπουμ της καριέρας του με τραγούδια που τα λες και πρόταση, αφού μουσικά και στιχουργικά πάνε τον αγαπημένο τραγουδοποιό μερικά βήματα πιο πέρα. Αυτό είναι αξιοθαύμαστο όταν συμβαίνει γενικά, αλλά είναι ακόμα πιο σημαντικό όταν το παρατηρούμε σε καλλιτέχνες που είναι πολλά χρόνια στο προσκήνιο και έχουν δείξει τις δυνατότητες τους. Εδώ λοιπόν, ο Πορτοκάλογλου δείχνει πως έχει ακόμα στο μυαλό του καινούριες ιδέες και ανεξάντλητη έμπνευση και κυκλοφορεί το «Εισιτήριο» του με 13 καινούρια τραγούδια (και μια νέα εκδοχή του παλιού «**Χωρίς Αμορτισέρ**»). Εκείνα που παίζουν συνέχεια στο αυτοκίνητο μου, είναι το υπέροχο «Μαζί», το «Πότε θα σε δω», ο «**Κήπος σου**», το «Είμαι ο δρόμος σου» και... τι να λέμε; Η φωνή του Πορτοκάλογλου κουβαλάει έτσι κι αλλιώς αναμνήσεις, αγκαλιές, έρωτες, γιορτές και λύπες. Κι αυτά με μερικά τραγούδια και μια βόλτα με το αμάξι δεν αλλάζουν... μόνο πατάω play και φεύγω!

Ήταν η μουσική «Συνάντηση» του καλοκαιριού!

Υπήρξε το μουσικό γεγονός του περασμένου καλοκαιριού. Η «Συνάντηση» του **Σταύρου Ξαρχάκου** και της **Άλκηστis Πρωτοψάλτη** συγκίνησε όσους κατάφεραν να τους απολαύσουν σε κάποια από τις στάσεις τους σε όλη την Ελλάδα με ένα επιβλητικό, αλλά λιτό σκηνικό και μερικούς από τους σπουδαιότερους μουσικούς επί σκηνής να παίζουν τραγούδια που έχουν σημαδέψει τα χρόνια της χώρας. Από τις Σέρρες και τη Θεσσαλονίκη, μέχρι τον Βόλο και τελικά το Ηρώδειο που τους φιλοξένησε για δυο βράδια που ήταν sold out από μέρες πριν. Δυο μεγάλα κεφάλαια της ελληνικής μουσικής θυμίζουν στον κόσμο πως η πραγματική τέχνη δε χρειάζεται εντυπωσιασμούς. Η Άλκηστis Πρωτοψάλτη υπηρέτησε με σεμνότητα, ήθος και σεβασμό το μουσικό έργο του σημαντικού συνθέτη μας και έδειξε πως αφήνει στην άκρη τις προσωπικές της φιλοδοξίες για να γίνει η φωνή σπουδαίων τραγουδιών, όπως το «**Νυν και Αεί**», το «Καίγομαι Καίγομαι», το «Δίχτυ»... Το πλήθος του κόσμου που, όρθιο, τραγουδούσε μαζί τους, τα δακρυσμένα μάτια πολλών, οι φωνές που ενώθηκαν φέτος το καλοκαίρι και γίνανε μία... Μαθαίνω πως θα κάνουν και καινούρια πράγματα μαζί. Ελπίζω να τα απολαύσουμε κι αυτά. Τους έχουμε ανάγκη!



23- 26 Νοεμβρίου 2017 η 2η Art Thessaloniki Fair

στα περίπτερα 10, 9 & 8 της ΔΕΘ HELEXPO

Μετά την επιτυχημένη 1η διοργάνωση και την ψήφο εμπιστοσύνης των 12.000 και πλέον επισκεπτών από 22 χώρες, η 2η διοργάνωση θα ανοίξει τις πύλες της στα περίπτερα 10, 9 και 8 της ΔΕΘ - HELEXPO την Πέμπτη 23 Νοεμβρίου και θα διαρκέσει έως και την Κυριακή 26 Νοεμβρίου. Η έκθεση συνδιοργανώνεται από την ΔΕΘ - HELEXPO και τον καλλιτεχνικό διευθυντή Παντελή Τσάτση.

Η 2η Art Thessaloniki Fair περιλαμβάνει στο παράλληλο πρόγραμμά της:

Τιμώμενους καλλιτέχνες τον Κώστα Τσόκλη από Ελλάδα και τον Γερμανό Wolf Vostell με την επιμέλεια της Σάνιας Παπά.

Τις μουσειακές εκθέσεις του Theodoros Stamos από την συλλογή Ζ.Π. με την επιμέλεια του Μάνου Στεφανίδη. Τις Ασκήσεις ισορροπίας: Σχεδιασμοί και υλοποίηση. Η αναπόφευκτη απροσδιοριστία ή η αναπροσαρμογή της προέλευσης με την επιμέλεια του Εμμανουήλ Μαυρομαμάτη. Την Σύγχρονη Διεθνή Χαρακτική από την συλλογή του Γιώργου Κητή με την επιμέλεια της Σάνια Παπά. Την έκθεση αφιέρωμα στον Σταύρο Ιωάννου από την συλλογή Γιώργου Κωστόπουλου, με την επιμέλεια του Μάνου Στεφανίδη. Στα πλαίσια του Ελληνο- Κινέζικου project θα υπάρξει στον χώρο του Open Art Lab η από κοινού έκθεση ζωγραφικής του Δημοσθένη Δαββέτα και του Κινέζου Liang Yi, με θέμα τον διάλογο Ελληνισμού και Βουδισμού.

Η Art Thessaloniki Fair λειτουργεί, τόσο σε επίπεδο καλλιτεχνικής έκφρασης, επικοινωνίας, όσο, και σε επίπεδο εμπορικής, πολιτισμικής και οικονομικής ανάπτυξης.

Ήδη έχουν δείξει ενδιαφέρον για να συμμετέχουν γκαλερί από 10 χώρες.

Η 2η Art-Thessaloniki International Contemporary Art Fair τελεί υπό την αιγίδα των Υπουργείων Πολιτισμού, Εσωτερικών Μακεδονίας-Θράκης, της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, του Δήμου Θεσσαλονίκης και φορέων της πόλης.

Σας προσκαλούμε να επισκεφθείτε το website μας www.art-thessaloniki.gr, όπου μπορείτε να βρείτε περισσότερες πληροφορίες.



1375 Rue de Louvain O, Montreal, QC H4N 1G6 (514) 383-0030 info@tzanet.ca
710 Rue Bouvier #114, Ville de Québec, QC G2J 1C2 (581) 742-9876 tzanetquebec@tzanet.ca



Montreal Events Calendar

October

- 20th: Soulfly Does Nailbomb, FOUFOUNES Electriques
- 20th: Death from Above, Corona Theatre
- 21st: Japandroids, Corona Theatre
- 22nd: Algiers, Le Ritz PDB
- 22nd: Getter, MTelus
- 24th: Gavin Degraw, MTelus
- 24th: Bad Suns, La Sala Rossa
- 24th: Tyler Childers, Le Divan Orange
- 26th: Lil Peep, Fairmount Theatre
- 27th: Fightclub Boxing Gala, MTelus
- 27th: Imagine Dragons, Bell Centre
- 27th: Vance Roy, Corona Theatre
- 27th: Goblin, Fairmount Theatre
- 29th: alt-J, Place Bell

November

- 3rd: Lady Gaga, Bell Centre
- 5th: Arch Enemy, MTelus
- 5th: The Mavericks, L'Astral
- 6th: Tower of Song - Tribute to Leonard Cohen, Bell Centre
- 8th: Dirty Heads, Corona Theatre
- 9th: Flying Lotus 3D, MTelus
- 10-12th: Marvel Universe Live, Place Bell
- 11th: Silversun Pickups, MTelus
- 13th: John Carpenter, MTelus
- 13th: The Drums, Fairmount Theatre
- 14th: Angus & Julia Stone, MTelus
- 14th: A Perfect Circle, Place Bell
- 16th: Crystal Castles, MTelus
- 17th: Alvays, Club Soda
- 18th: Richard Abel, Place Bell
- 19th: Poppy, L'Astral
- 19th: Ghostmane, Belmont sur le Boulevard
- 20th: Joe Bonamassa, Bell Centre
- 21st: Jay-Z, Bell Centre
- 21st: Yellawolf, MTelus
- 22nd: Cut Copy, Corona Theatre
- 23rd: Dual Lipa, MTelus
- 24th: The Barr Brothers, MTelus
- 24th: STOMP, Place des Arts
- 25th: Seven Lions, MTelus
- 26th: Grizzly Bear, MTelus
- 28th: Thrice, MTelus

Lucid Realities

Κείμενο
Nick Perdikaris
nick@greekvision.ca

Anyone who enjoys technology, gadgets, and gaming should has until December 16th to check out Phi Centre’s **Lucid Realities**, an exhibition that goes beyond the realm of what we have known virtual reality to be to this day

Upon an initial look, Lucid Realities will seem like it is simply a presentation of virtual reality, which is now much more accessible then it was just a couple years ago. Head gear is available for under 20 dollars now, bringing the VR experience to your cell phone. But it goes far beyond that. The exhibit will introduce patrons to technologies such as artificial intelligence, mixed reality, haptics, facial-recognition and biofeedback. Yes, the crazy technology we saw in movies like Enemy of the State and Minority Report (minus the predicting the future, of course) has arrived.

Mayor Denis Coderre, who loves adding a quote of his in every event in the city says, "With Lucid Realities, the third instalment of the **Sensory Stories** exhibition, Phi invites us once again to live an extraordinary sensory experience that I am certain will help enrich the impression we have of our environment. Here we find the great strength of Montréal as a cultural metropolis, that is, innovation and creation. Montréal is happy to support Centre Phi, an organization that plunges us into avant-garde art."

There are a dozen immersive experiences to undergo and they will tap into every one of your senses. You will be frightened; fly like a bird; smell and feel the heat of a forest fire; run for your life from a dinosaur; get vertigo; breathe fire like a dragon; see the Earth from Space; and seep into the disturbed mind of an army vet with post-traumatic stress disorder. Some presentations are even, for lack of a better term, multi-player, meaning you can interact with a friend in an alternate world.

The people of Phi Centre suggest you give yourself two and a half hours to get the full experience but if you really want your money’s worth, entrance is 25 dollars, give yourself an entire afternoon or evening. You can easily spend over half an hour on some activities so if you show up two hours before closing, you will not be able to see everything. Some kiosks are also more popular than others and waiting lists of up to an hour should be expected.

My personal favorites were **Home: Immersive Spacewalk Experience** and **Fragments**. Home, is pretty self-explanatory, you get to see and feel what it is like to be in space. Using your body to navigate zero gravity, you can get a glimpse of the Earth while repairing a satellite. The mixed reality crime-thriller game Fragments, I found, is a game changer. It incorporates virtual reality and your actual physical surroundings. You are not visually blocked out of your environment like traditional virtual reality. Instead it adds a layer of VR to it. Imagine walking through your home, except it looks nothing like it; or picture being in class, except the teacher and all the props he or she uses are holograms. The eye-opening Tree seemed to be the most popular installation. You can expect to have to add your name to a waiting list for that one. (Spoiler alert) You start off as a seed underground and grow into a fully matured tree. You will smell the surrounding dirt and vegetation and feel the winds that blow 200 foot off the ground.

Lucid Realities is the third part of Phi’s Sensory Stories series and yet another collaboration with New York’s renowned Future of Story Telling (FoST). Previous installments included the initial event of the same name, and 2016’s Embodied Narrative: Sensory Stories of the Digital Age.



TEDxToronto Ideas Worth Sharing

Legacy has played a big role in bringing civilization to where it is today. If you are able to carry a library of five thousand songs on the same tiny device that also acts as your telephone, camera, book, theatre, mailbox, flashlight, and window to the world, it is because of the legacy left behind by generation upon generation of thinkers and doers. Before language and the alphabet were created, ancient cultures used symbols carved on the walls of a cave to endow their children and children’s children with the lessons they learned. Later on, it was through the oral histories passed on by the tribe’s elders that continued the advancement of civilization. Fast forward a few thousand years and you get the education system. Today, the internet leaves no stone unturned, recording everything that is anything for eternity.

TEDxToronto 2017

Held on October 27th 2017 at the Evergreen Brick Works and run completely by volunteers, the 9th annual TEDxToronto 2017 conference’s theme is legacy. Legacies shape our understanding of the past, how we live in the present, and our vision for the future. Legacies are formed not only by people, but also by companies, institutions and movements.

Attending a TED conference is a lot easier than it was in the past. What was once an invitation-only event has now become a non-profit movement whose focus has been expanded to include accessibility along with its primordial cause, the spreading of ideas worth sharing. Tickets are not being given away, with prices ranging from 250\$ to 1000\$, however TED does boast a financial assistance program which allows those with shallower pockets to experience the event.

“We could not be more excited about TEDxToronto’s 2017 roster of speakers,” said Jeff Lohnes, Programming Director for the event. “They are all are innovators and forward thinkers who truly represent our city’s impressive community of visionaries and changemakers.” Each of the speakers selected are considered to be builders of lasting legacies for the future of technology, design, social acceptance, environmental stewardship, human rights, art, and education.

Among this year’s 12 speakers are Rev. Dr. Cheri DiNovo, a well-known LGBTQ activist and former member of Provincial Parliament; Peter Sloly, former Deputy Chief Of Toronto Police and current specialist in cutting edge cybersecurity technology; and Gimmy Chu, the founding CEO of Nanoleaf, whose vision is to make green technology an appeal rather than a compromise through great functionality and smart design.

Some TED History

TED was born in 1984 through the vision of Richard Saul Wurman’s observation of a powerful convergence among the fields of Technology, Entertainment, and Design. The first TED included a demo of the compact disc, the e-book and cutting-edge 3D graphics from Lucasfilm, while mathematician Benoit Mandelbrot demonstrated how to map coastlines using his theory of fractal geometry. Despite that stellar line up, that initial event lost money. The world was not ready for TED yet. It took 6 years for a second TED conference to be organized in 1990. It has since been an annual event in Monterey, CA, and at its Canadian headquarters in Vancouver. Events are sculpted through short presentations of a maximum of 18 minutes by presenters who have ideas and knowledge worth sharing. TEDx are independently run events in cities all around the world.

We must all have an open mind and continue to question the so called legacies that have been instilled by companies, institutions and movements. It is refreshing to know organizations like TED exist where individuals can openly present new ways of doing things and challenge conventions that are all too often profitable at the expense of all our well-being.



We don't inherit
the earth from
our ancestors,
we borrow
it from our children
- David Brower



« Think New York» Ο μεγαλύτερος ηλεκτρονικός τουριστικός οδηγός της Νέας Υόρκης θα έχει άρωμα Ελλάδος

Κείμενο
Φλάβια Συγκόιφο



Τον Απρίλιο του 2015 το “**ThinkAthens**” ξεκίνησε τη λειτουργία του στο διαδίκτυο. Ο λόγος για μία νέας τεχνολογίας τουριστική ατζέντα για την Αθήνα που έμελλε να γίνει το νέο trend για τους εκατοντάδες χιλιάδες τουρίστες που επιλέγουν να περάσουν κάποιες μέρες στη μαγευτική μας πρωτεύουσα.

Σε αυτό το τεύχος έχουμε τη χαρά να φιλοξενούμε την ιδρύτρια και CEO της εταιρείας, Ειρήνη Χειμωνίτη, η οποία αυτό το διάστημα ζει και εργάζεται στη Νέα Υόρκη καθώς βρίσκεται σε σοβαρές συζητήσεις για τη δημιουργία και υλοποίηση του “ThinkNewYork”.

Γεννημένη και μεγαλωμένη στην Κρήτη, η Ειρήνη μετακόμισε στην Αθήνα αμέσως μετά το λύκειο για να σπουδάσει Οργάνωση και Διοίκηση Επιχειρήσεων στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών. «Ήταν μια μεγάλη αλλαγή για εμένα, δεδομένου ότι δεν είχα κλείσει ούτε τα δεκαοχτώ. Εκεί έχτισα νέες φιλίες κι ήταν η πρώτη φορά που ήρθα σε ουσιαστική επαφή με το άγνωστο. Κάπως έτσι αγάπησα την Αθήνα» μας λέει η ίδια. Στη συνέχεια ακολούθησε το μεταπτυχιακό στο Παρίσι και μετά Αθήνα και πάλι για δουλειά, με τη Γενεύη και τη Χαϊδελβέργη να είναι οι επόμενοι σταθμοί. Εργάστηκε κυρίως στο τμήμα Μάρκετινγκ σε μικρότερες και μεγαλύτερες εταιρείες, όπως η Procter&Gamble, την οποία η ίδια θεωρεί και το μεγαλύτερό της «σχολείο» όσον αφορά στην επαγγελματική της καριέρα.

«Η ιδέα για το ThinkAthens γεννήθηκε τον Δεκέμβριο του 2013 σ’ ένα τραίνο, επιστρέφοντας από ένα ολιγοήμερο ταξίδι στο Στρασβούργο. Στη διαδρομή σκέφτηκα ότι θα ήθελα να υπήρχε μία ιστοσελίδα στην οποία να μπορώ να βρω το ιδανικό πρόγραμμα και οδηγό για τις συγκεκριμένες ημέρες της επίσκεψής μου σε μία πόλη. Παράλληλα σκεφτόμουν ότι η Αθήνα είναι ένας εξαιρετικός προορισμός citybreak, κι όμως λίγοι ταξιδιώτες το γνωρίζουν. Κάπως έτσι ξεκίνησαν όλα» μας δήλωσε αποκλειστικά η Ειρήνη.

Η λειτουργία του ThinkAthens είναι πολύ απλή: ο χρήστης τοποθετεί στο **www.thinkathens.com** τις ημερομηνίες διαμονής του στην πόλη και αυτόματα λαμβάνει την «ατζέντα» του, δηλαδή το πρόγραμμά του και πλήρη οδηγό με τις καλύτερες επιλογές της πόλης για εκείνες τις μέρες: εκδηλώσεις, εστιατόρια, μουσεία, αξιοθέατα, περίπατοι, δραστηριότητες, αλλά και όλες τις πρακτικές πληροφορίες που χρειάζεται. Φυσικά ο χρήστης μπορεί να διαφοροποιήσει τις επιλογές της ατζέντας του ανάλογα με τις προ-

σωπικές του προτιμήσεις. Εξίσου απλή είναι και η διαδικασία με την οποία παρέχουν τις ατζέντες οι εταιρικοί συνεργάτες, όπως ταξιδιωτικά πρακτορεία, στους πελάτες τους. Σκοπός του “ThinkAthens” είναι ο επισκέπτης να δει το καλύτερο και πιο αυθεντικό πρόσωπο της πόλης, χωρίς να αφιερώσει καθόλου χρόνο στη διαμόρφωση του προγράμματός του και στην εύρεση πληροφοριών. Το περιεχόμενο είναι 100% ανεξάρτητο και καθόλου τουριστικό. «Η ατζέντα που λαμβάνει κάθε χρήστης μας είναι αυτή που θα δίνουμε στον καλύτερό μας φίλο που έρχεται επίσκεψη στην Αθήνα» επισημαίνει η Ειρήνη.

Και ενόσω το “ThinkAthens” γνωρίζει τεράστια απήχηση αυτή τη στιγμή στους τουρίστες της Αθήνας, η Ειρήνη, όπως προαναφέρθηκε, βρίσκεται, στη Νέα Υόρκη τόσο για την προώθηση του “Think Athens” όσο και για τον σχεδιασμό του επικείμενου “Think New York”, της αντίστοιχης ηλεκτρονικής τουριστικής ατζέντας για την Νέα Υόρκη.

«Εδώ καταλαβαίνει κανείς τη δύναμη της Ελλάδας. Οι Έλληνες της Αμερικής όχι μόνο αγαπούν πάρα πολύ τη χώρα μας, αλλά επίσης στηρίζουν έμπρακτα τις αξιόλογες ελληνικές πρωτοβουλίες. Το ThinkAthens έχει βρει μια μεγάλη αγκαλιά εδώ, τόσο από τους χρήστες που το επιλέγουν για να οργανώσουν την επίσκεψή τους στην Αθήνα, όσο και από ανθρώπους που στηρίζουν την προσπάθεια από επιχειρηματική άποψη» μας λέει η Ειρήνη ενώ συμπληρώνει «Η επέκταση σε νέους προορισμούς είναι στρατηγικός στόχος και συγκεκριμένα η ανάπτυξη του ThinkNewYork είναι προτεραιότητα. Η Νέα Υόρκη είναι μια μαγευτική πόλη και η ανάπτυξη ενός τουριστικού project μια μεγάλη επιχειρηματική ευκαιρία. Καλοσωρίζουμε προτάσεις συνεργασίας από τοπικές ομάδες, τόσο στη Νέα Υόρκη όσο και σε άλλους ταξιδιωτικούς προορισμούς».

**Σκοπός του
«Think Athens»
είναι ο επισκέπτης να
δει το καλύτερο και πιο
αυθεντικό
πρόσωπο της πόλης.**



Calendar NY City Events October 2017

October

- 1st:** Jazz festival @ Dizzy’s club
- 1st-29th:** Pumpkin Festival @ Decker Farm
- 3rd:** Parade of boats @ Pier 26
- 4th:** Pizza party @ Slice Out Hunger
- 5th to 8th:** Pop culture convention @ Jacob Javits convention center
- October 6th - November 4th:** Haunted House @ Blood Manor

October

- 6th-8th:** Chocolate Show @ Chelsea
- 9th:** Columbus Day Parade @ 5th Avenue (from 47th to 72nd street)
- 15th:** The Harvest Festival @ Queens Botanical Garden
- 26th-29th:** Horror Film Festival @ Cinepolis Chelsea
- 28th-29th:** Halloween at Prospect Park @ Prospect Park
- 31st:** The Spyglass Seven @ Theatre 80st. Marks

Highlight Event

Halloween Parade 2017

“Όπως κάθε χρόνο η μεγαλύτερη παρέλαση για το Halloween πραγματοποιείται στο West Village και συγκεκριμένα επί της έκτης λεωφόρου από τη Spring Street έως την 16th street από τις 7 το απόγευμα έως και τις 10.30 το βράδυ. Για όσους επιθυμείτε να λάβετε μέρος στην παρέλαση αρκεί στις 31 Οκτωβρίου να φορέσετε τη στολή σας και να προσέλθετε στο σημείο έναρξης λίγο νωρίτερα μαζί με τους φίλους σας και φυσικά την αποκριτική σας διάθεση.



Κείμενο
Γιώργος Σταυρακίδης
g.stavrakidis@gmail.com

«Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΟΥ» - Ελένη Λόππα

Με φόντο τη Λέσβο, η Ελένη Λόππα γράφει την καινούρια της ιστορία στο βιβλίο με τίτλο «Η ζωή είναι αλλού» (**Εκδόσεις Ρώμη**). Ο τρόπος που επιδρά στη ψυχολογία μας η διαρκής πληροφόρηση από τα ΜΜΕ και οι λόγοι που ο καθένας από εμάς θέλει να εξηγήσει τη συμπεριφορά του είναι η αρχή αυτού του βιβλίου, αφού η βασική ηρωίδα, η Μυρτώ, αποφασίζει να ενταχθεί σε μία Μη Κυβερνητική Οργάνωση στη Λέσβο, μετά από όσα μαθαίνει για μέρες από δημοσιογράφους για τα ναυάγια που στοίχησαν τη ζωή χιλιάδων μεταναστών και προσφύγων στο Αιγαίο και στη Μεσόγειο.

Στη Λέσβο θα σταθεί δίπλα σε ανθρώπους που χρειάζονται βοήθεια, συμπαράσταση και κατανόηση για όσα ζουν οι ίδιοι αλλά και οι δικοί τους άνθρωποι. Θα βρεθεί δίπλα σε μετανάστες που κινδυνεύουν να χάσουν τη ζωή τους, σε ανθρώπους που χάσανε μέλη της οικογένειας τους... Ο πόνος έρχεται σε πρώτο πλάνο και η Λόππα γράφει μια εξαιρετική ιστορία που ισορροπεί ανάμεσα σε όλα εκείνα που θα μπορούσαν σε άλλη περίπτωση να χάσουν το μέτρο, εκβιάζοντας το συναίσθημα του αναγνώστη. Εκεί, η Μυρτώ θα γνωρίσει κι έναν μεγάλο έρωτα...

Στο τέταρτο βιβλίο της, η Ελένη Λόππα παίρνει ένα θέμα που συνεχίζει να μας απασχολεί ως κοινωνία και γράφει μια δυνατή ιστορία που καλεί τον αναγνώστη να απαντήσει σε ερωτήματα που αφήνει ανοιχτά το «Η ζωή είναι αλλού». (Αριθμός Σελίδων: 386)

ΚΡΑΤΑ ΤΟ ΣΟΟΥ - Θεοδόσης Μίχος

Είναι από τα βιβλία που μπορεί να κυκλοφόρησαν το 2016, συνεχίζει όμως να έρχεται στα χέρια μου κάθε φορά που δεν έχω να διαβάσω κάτι άλλο (νομίζω για τρίτη φορά αυτές τις μέρες). Μια συντροφιά που καλά κρατεί στο πέρασμα του χρόνου, από τον δημοσιογράφο Θεοδόση Μίχο και τις **Εκδόσεις Key Books**, με λίγο ροκ εν ρολ, ιδρώτα στις συναυλίες και μουσικές ιστορίες που κάτι σου θυμίζουν, είτε ταυτίζεσαι με το «Σόου», είτε όχι! Και μεταξύ μας, λίγοι θα είναι αυτοί που δε θα βρουν κάτι από τον εαυτό τους στις 18+1 ιστορίες του Μίχου, όταν εύκολα τοποθετείς τον εαυτός ου πάνω στη σκηνή, δίπλα από τον Τζίμη Πανούση ή τον Βασίλη Παπακωνσταντίνου. Ερωτήματα που ψάχνουν απαντήσεις (και κάθε φορά μπορεί να δώσεις διαφορετικές), συναισθήματα που ψάχνουν ανταπόκριση, συγγραφέας που ψάχνει τους υπόλοιπους της συναυλίας... Από την Αθήνα και τον Βόλο μέχρι το Βερολίνο και την Νέα Υόρκη, οι συναυλίες που καταγράφονται στις ιστορίες του «Κράτα το σόου» είναι πέρα για πέρα αληθινές (ή σχεδόν αληθινές...), έτσι όπως ο συγγραφέας έχει κρατήσει στο μυαλό του.

Στο οπισθόφυλλο γράφει: “Δε χρειάζεται καν να σου αρέσει το ροκ εν ρολ για να ταξιδέψεις με το Κράτα το Σόου. Το μόνο που χρειάζεσαι είναι η όρεξη να κολυμπήσεις, διαβάζοντας, κόντρα στο ρεύμα της ματαιότητας, σαν ψάρι μέσα στα βρόμικα νερά του ποταμιού που εκβάλλει στο δέλτα της ενηλικίωσης. Εκεί, ναι, μπορείς να ανάψεις ένα τσιγάρο. Και μετά άλλο ένα. Γιατί όχι;” (Αριθμός Σελίδων: 290)

Έτσι βγαίνουν τα ανέκδοτα

Φαντάζομαι πως όλοι οι άνθρωποι που ασχολούνται με την τηλεόραση και την κωμωδία, δέχονται την ερώτηση "πώς βγαίνουν τα ανέκδοτα" από ανθρώπους που τους αναγνωρίζουν στον δρόμο. Εξαιτίας αυτής της ερώτησης θα σας γράψω σήμερα μια ιστορία.

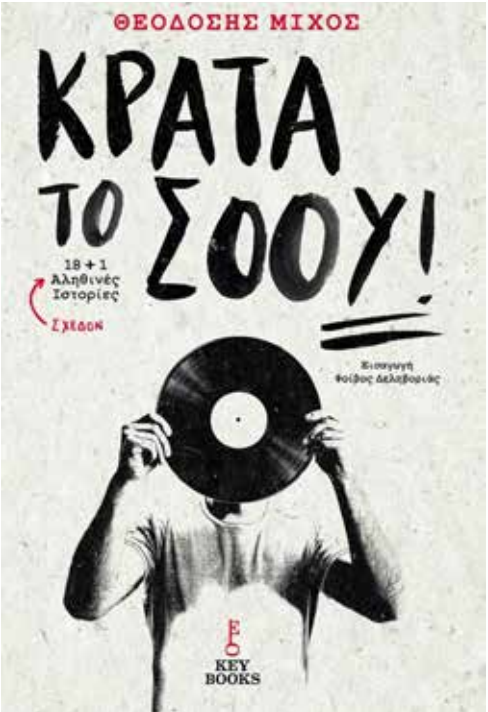
Η παρέα μου βρίσκεται κάθε Τετάρτη βράδυ σε ένα “ραντεβού” που ξεκίνησε πολλά χρόνια πριν. Μια αντροβραδιά λοιπόν, από νωρίς, οι φίλοι καθόμασταν στην μπάρα ενός μαγαζιού και αμπελοφιλοσοφούσαμε επί παντός του επιστητού. Κάποια στιγμή η συζήτηση γύρισε στο θέμα του χρόνου. Μιλήσαμε για το πόσο γρήγορα τρέχει, για το ότι τον σπαταλάμε με λάθος προτεραιότητες και διάφορα άλλα βαρύγδουπα μέχρι που κάποιος είπε το τσιτάτο πως “πάντοτε υπάρχει χρόνος, αλλά λιγότερος από χτες” και οι υπόλοιποι είπαμε “οοοοοοο” και βρήκαμε ευκαιρία να ξανατσουγκρίσουμε τα ποτήρια μας. Όμως ο φίλος επέμεινε:

- “Μερικοί άνθρωποι μεγαλώνουν άχαρα και πιστεύω πως φταίει η δουλειά τους”
- Κάτσε ρε φίλε, του είπα εγώ, μας λες πως είναι και η δουλειά σαν τα σκυλιά που μετά από λίγα χρόνια μοιάζουν με τα αφεντικά τους; Γελάσαμε, αδράξαμε την ευκαιρία και ήπιαμε, αλλά ο φίλος συνέχισε:
- Σκεφτείτε τον “τάδε” που είναι νεκροθάφτης! Δεν μοιάζουν τα μούτρα του με τη δουλειά του; γελάσαμε με την ψυχή μας. Όντως τα μούτρα του μετά από τα τόσα χρόνια με τη δήθεν θλίψη στα μούτρα, εργαλείο κατά τα άλλα πολύ κατάλληλο για τη δουλειά του, είχε αφήσει μόνιμα σημάδια θλίψης στο πρόσωπό του. Κατεβασμένες άκρες χειλιών και μάτια μεγάλα, έτοιμα να βουρκώσουν.
- Δίκιο έχει ο φίλος πετάχτηκε ένας άλλος. Για σκεφτείτε τον “τάδε” τον περιπτερά. Το κεφάλι του δε μοιάζει με το παραθυράκι του περιπτέρου του;
- Δίκιο έχεις πετάχτηκε ένας τρίτος. Με το που τον βλέπεις, θέλεις να του βάλεις μπροστά του τρεις σοκοφρέτες και να κρεμάσεις μια εφημερίδα.
- Δηλαδή ρε παιδιά, ρώτησα, εγώ που δουλεύω στην τηλεόραση, το κεφάλι μου είναι παραλληλόγραμμο; Γελώντας σηκώσαμε τα ποτήρια μας ψηλά και τα ενώσαμε την στιγμή που άνοιξε η πόρτα και μπήκε ένας κοινός μας γνωστός. Κοιταχτήκαμε οι φίλοι αναμεταξύ μας για δυο δευτερόλεπτα και μετά, λες και κάποιο αόρατο χέρι μας έδωσε νόημα, σκάσαμε στα γέλια. Άλλος γελούσε καθισμένος σε καρέκλα κρατώντας την κοιλιά του, άλλος με σκυμμένο το κεφάλι χτυπούσε το χέρι του στο μπαρ, άλλος χτυπούσε το κεφάλι του στον τοίχο, να μη σας τα πολυλογώ, κλάμα. Με πλησίασε ο γνωστός και με ρώτησε:
- Τι πάθατε και γελάτε;
- Πήρα βαθιά ανάσα και τον κοίταξα.
- Πού να σου εξηγώ τώρα γιατρέ μου, και μετά έσπασα και εγώ και έσκασα στα γέλια.

ΥΓ.: Παρεμπιπτόντως ο γνωστός μας είναι γυναικολόγος και δεν υπονοώ τίποτα για τα μούτρα του.

- ΥΓ1.: Έτσι βγαίνουν τα ανέκδοτα.
- ΥΓ2.: Πολύ γνωστός και αγαπητός καρδιολόγος πέθανε σε επαρχιακή πόλη. Στην κηδεία του μπροστά από το φέρετρο του ήταν τοποθετημένο ένα μεγάλο στεφάνι που σχημάτιζε μια καρδιά φτιαγμένη από λουλούδια. Ενώ έκλαιγαν όπως είναι φυσικό οι οικείοι, πίσω πίσω στην εκκλησία ήταν ένας τύπος που είχε σκάσει στα γέλια. Σταμάτα ρε, του είπε ένας φίλος του. Τι γελάς; Επειδή ήταν καρδιολόγος του έφτιαξαν καρδιά από λουλούδια και γελάω μόνο που σκέφτομαι τι στεφάνι θα φτιάξουν στη δική μου την κηδεία!
- ΥΓ3.: Και αυτός γυναικολόγος ήταν!
- ΥΓ4.: Όμως αυτός ο γυναικολόγος ήταν όχι από το προηγούμενο, αλλά από άλλο ανέκδοτο.

Κείμενο
Γιάννης Σερβετάς



vendredi
17 NOVEMBRE

FRIDAY NOVEMBER 17



Giorgos TSALIKIS

SPECIAL GUEST:

**GIANNIS
KRITIKOS**



FOR TICKETS 514-272-2634 OR ONLINE AT WWW.DISCOOMEGA.COM



OMEGA PRODUCTIONS



OMEGAMONTREAL



OMEGAPRODUCTIONSMTL

@  **Palace**
CENTRE DE CONGRÈS
1717 LE CORBUSIER BLVD

PRESENTER PAR:



Mercedes-Benz Laval
Welcome to the family

Étoile

